

SAN FRANCISCO PUBLIC LIBRARY

3 1223 00003 0909

thơ

THA HƯƠNG

CƠ SỞ ĐẤU TRANH NHÂN QUYỀN CHO VIỆT NAM

thơ

THA HUONG

Copyright 2000 By Tha Huong

Mọi trích, dịch và in lại xin tùy nghi
nhằm mục đích triệt hạ huyền thoại HCM

LÝ DO CHỐNG CỘNG

Bất lương, lật lọng, tinh ma
Chỉ loài Cộng Sản điều ngoa mới làm
Cộng gian ác, tham tàn, hiểm độc
Tung hỏa mù, đâm thọc, mưu mô
Cộng ơi, bài học treo cờ
Của Trần Truồng vẫn sờ sờ. Cộng quên?
Ta chống cộng vì nền dân chủ
Vì nhân quyền. Vì lũ gian manh
Làm cho đất nước tan tành
Làm dân thống khổ điều linh đêm ngày
Nếu như Cộng là hay, là tốt
Thì hãy làm dân nước giàu sang
Cần chi tuyên vận nói xàm
Cần chi ăn cướp, la làng, Cộng ơi!
Cộng cứ tốt, lòng người sẽ phục
Đường quang minh, chính trực, Cộng đi
Thì ai chống cộng làm chi
Phải không, bè lũ nâng bi Họ Hồ?

23699

NHẤT SÒ...

Có anh cán đại mò sò
Cán mò được cái sò to, cán mừng
Cán ôm, cán vác, cán bưng
Long Island cán tưởng chừng động tiên
Sò này coi thế mà thiêng
Thiên đường của bác cũng nghiêng vì sò
Ôm sò, cán đại thêm lo
Cán lo bác cướp mất sò, bác ăn
Vác sò, cán cứ chạy quanh
Sợ sò Mỹ béo, đảng giành mất đi
Đảng ơi, thiên tải nhất thì
Sò Tây tuyệt hảo, ngon chi lạ đời
Ông Mao ơi, ông Mác ơi
Thiên đường, đảng, bác nhì thôi, nhất sò!
Xin ông cò Mỹ tha cho
Ngày xưa bác vẫn mò sò, có sao!
Cớ chi bắt cán tôi nào?!

20598

VIETNAMES 895.9221 T3262t
Tha Hương.
Thơ Tha Hương.
[United States? : s.n.],
c2000.

TRIỂN LÃM TRANH I

Người cựu chiến binh Mỹ

Phản bội nước dân mình

Triển lãm tranh Hồ tặc

Vinh danh ngày lui binh

Ta không là họa sĩ

Nhưng ta triển lãm tranh

Ta đem quốc tặc Chí Minh

Nằm phơi xác ở Ba Đình ta trưng

Rủ nhau đi nhé, từng bưng

Mà xem Hồ chạy về bưng không quần!

Bức này, bác đại bất nhân

Không đạo nghĩa, giết cô Xuân, người tình

Bức này lệnh bác, hồ tinh

Hoàng sa, Đồng phải thân chinh cúng Tàu

Bức này, tuyệt tác, tranh màu

Cháu khăn quàng đỏ, cúi đầu bác hôn

Hôn má cháu, bác hại luôn

Đời tươi trẻ cháu, thiên đường bác mơ!

Bức này bên CHỦ Liên xô

Bác Hồ khúm núm đứng chờ gặm xương

Bức này tình nghĩa keo sơn

Anh em môi hở chỉ buồn lạnh răng

Cho nên bác rất hiền lành

Trước Mao, qùy gối:” Thưa anh dạy gì?”

Bức này thành tích đã ghi
Xác dân tan nát bởi vì đêm qua
Hỏa tiễn bác bắn vào nhà
Giữa cơn mơ bỗng thành ma chết hồn
Bức này nhân đạo nào hơn
Học sinh chết thảm, ngôi trường thành tro
Em nát mặt, em gãy giò
Bác cho em đấy, giấc mơ hòa bình!
Bức này giữa sóng biển xanh
Bác đem các cháu thương binh ném vào
Đấu tranh còn lắm gian lao
Đường đi không để cháu nào cản chân (*)
Bức này bác thật vĩ nhân
Hai tay đạo đức lột quần Minh Khai
“Cha già dân tộc “ đại tài
Tranh ta triển lãm dài dài, chờ coi...

12300

(*) Theo truyện ngắn “Hạnh Ngộ Bọt Bèo” của Xuân Vũ, băng đọc truyện của Thanh Phương, phát hành tại California 1999. Câu truyện cho ta thấy sau 21 năm Nam Bắc chiến tranh, hàng triệu thanh niên nam nữ miền Bắc được đưa vào miền Nam để “chống Mỹ, cứu nước”, nhưng sau khi hòa bình, số thương phế binh của CS không có là bao so với số cán binh CS “mất tích”.

TRIỂN LÃM TRANH II .

Hôm nay mang tiếp tranh đời
 Dem ra triển lãm cho người cùng xem
 Đây dòng Bến Hải máu hoen
 Vết dao bác cắt còn đen sử Hồng
 Bức này vẽ cảnh Mậu Thân
 Bác đem tang tóc vào xuân an bình
 Trẻ, già, hàng vạn sinh linh
 Chết đau đớn, chết tội tình, chết oan!
 Bức này bác chiếm miền Nam
 Bắt người buông súng bác giam trả thù
 Hỏi bao người chết trong tù?
 Giết người kiểu ấy quả thừa tình vi!
 Bức này vẽ bác kiểm kê
 Bạc vàng châu báu cướp về chia nhau
 Khen tài cướp sạch, cướp mau
 Khiến dân bao kẻ hận sâu quyên sinh
 Bức này vẽ cảnh Ba Đình
 Trăm người sớm tối cung nghinh một người
 Mặ dân đói rách tả tơi
 Bắt dâng tiền của giữ tươi xác Hồ
 Bức này ĐỘC LẬP TỰ DO
 Chao ôi, bốn chữ bây giờ quý thay
 Từ khi bác chiếm nơi này
 TỰ DO ĐỘC LẬP xa bay hướng nào

Bức này bác sáng như sao
Vì thiên tiểu sử đề cao chính mình
Bác còn đóng kịch tài tình:
Tiên ơi, cháu tốn công trình làm chi!
Lỡ rồi...thôi... viết... tiếp đi
Này đây... thành tích, cháu ghi...thêm vào!
Bức này vẽ bác thanh cao
Cụ Phan, bậc đại anh hào nước ta
Một đời cách mạng bốn ba
Bác đem bán vị anh hoa cho người!
Bức này bác dạo biển chơi
Vượt biên, từng lớp sóng người chìm sâu
Bác cười rung cả bộ râu
Vỗ tay “hô hởi” gật đầu: “Sướng chưa?”
Tranh tôi trưng đấy, xin thưa
Những dòng lệ máu góp từ tháng năm
Từ bao khốn khổ Việt Nam
Mà người Cộng Sản đã làm hại dân
Xin xem để biết kéo lằm!

15300

TRIỆU LÃM TRANH III

Hôm nay tôi lại lấy tranh
 Dem ra triển lãm mời anh ghé vào
 Thưa, chị xem bức tranh nào ?
 Bức nào tôi cũng gởi bao nhiêu buồn
 Bức này ghen những đau thương
 Tiếng cầu kinh ở giáo đường lệ pha
 Thái Bình, bốn đạo xót xa
 Van xin Chúa cứu sơn hà Việt Nam
 Bức này Pháp nạn gian nan
 Ai đem ảnh bác chặn ngang cửa Thiền
 Tổ Đình chuông đổ ưu phiền
 Run lên dưới tiếng bạo quyền, tiếng roi!
 Bức này mặt biển sóng sôi
 Vạn bàn tay với lên đời Tự Do
 Vì đâu đáy biển là mờ ?
 Ai xô dân Việt xa bờ quê hương ?
 Bức này là cảnh học đường
 Trẻ em không học yêu thương giống nòi
 Học yêu bác đảng mà thôi
 Học thù, học hận, học lời dối gian
 Học rằng giặc nguy bạo tàn
 Đánh cho Mỹ cút, Ngụy tan, Ngụy nhào!
 Chủ trương trí tuệ đỉnh cao
 Giết làm chẳng để người nào làm tha
 Chiến tranh đành đã xót xa
 Hòa bình sao vẫn lệ nhòa thương đau ?
 Hăm lăm năm, nổi hận sâu
 Để tôi trung tiếp tranh màu quê hương
 Bức này sông bạc, vũ trường
 Dắt dìu tuổi trẻ vào đường ăn chơi

10 Thơ Tha Hương

Cô thiếu nữ bán tiếng cười
Cậu thanh niên hóa thành người bê tha.
Bức này "quy hoạch" bày ra
Đảng ta cần đất, đuổi nhà thường dân
Giá mười, bồi trả vài phân
Nếu dân không chịu thì dân đi tù.
Đến ngày, đảng đuổi dân đi
Đảng xây biệt thự thu về đô tươi
Cầm tiền, "hồ hởi," đảng cười
Còn dân chiếu đất, màn trời kệ dân!
Bức này, các ổ mĩ dâm
Đảng viên mua bán hà rầm như điên
Cán to, cán nhỏ đẩy tiền
Đại chi mà chẳng mua tiên đổi già ?
Bức này tham nhũng, đảng ta
Từ trên xuống dưới, tràn ra bốn bờ
Đánh hơi mà thấy mùi đô
Tranh nhau, ngấu nghiến, đảng vồ, đảng ăn
Tôi còn cả vụn bức tranh
Trung hoài không hết lưu manh Hồ triều
Bức này cậu ấm, cô chiêu
Cầm đầu bằng đảng làm điều bất lương
Nghênh ngang trên cõi thiên đường
Trước sau có đảng, dựa lưng, lo gì!
Dân ai dám nói năng chi
Đụng vào con đảng, đảng thì thủ tiêu!
Bức này bãi rác thân yêu
Trẻ con bới móc sáng chiều kiếm ăn!
Lề đường đêm tối em nằm
Ôi hai thế giới ở trong một hình!
Tôi còn cả vụn bức tranh...

24300

HỎI ÔNG LÃNH SỰ

(tin trên báo: ông lãnh sự đi dự cuộc triển lãm tranh
Bác ông tại Oakland, CA. ngày 18.3.2000 mà ông
không dám đi cửa chính, phải đi cửa sau và chui, leo
qua hàng rào)

Ông là cán bộ cấp cao
Lại làm lãnh sự ngoại giao nước người
Sao không ngược mặt nhìn đời
Như bao chính khách dưới trời bấy nay?
Người ta đi đó đi đây
Đồng hương mừng rỡ, bắt tay đón chào
Còn ông trí tuệ đỉnh cao
Sao ông đi đến chỗ nào cũng chui ?
Ông không dám cả nhìn người
Mà ông hoảng hốt, rụng rời, trốn quanh
Cứ như là Vẹm về thành
Cả khi ông đến xem tranh bác Hồ
Đã không kẻ đón người đưa
Còn chui qua lớp rào thưa nữa à?
Ông đại diện nhà nước ta
Hành vì sao lại gian tà thế ông?
Chui rào như rứa, nhục không?
Đàng hoàng cửa chính sao ông chẳng vào?
Ông là Lãnh sự ngoại giao
Cớ chi ông phải ra vào Hậu Môn???

20300

VỊT QUỐC DOANH

Biết chuông trống, biết bưng bô
Phản xương máu bạn, theo Hồ kiếm ăn
Đó là chú Vịt quốc doanh
Vịt mong Vịt sẽ nổi “ranh” như cồn!
Vịt bèn đem Nguyễn Du Côn
Râu xanh lún phún quanh mồm như dê
Vinh tôn tướng cướp nhà nghề
Một tên đồ tể từ quê đến thành
Vịt ta gọi đó là tranh
Theo lệnh đảng, Vịt thi hành, Vịt khoe
Mượn danh nghệ thuật, Vịt che
Ý đồ chính trị của bè lưu manh
Thế là tin Vịt đồn nhanh
Thế là tị nạn họp thành núi cao
Biểu tình ngay trước lối vào
Hình Hồ với lại cờ sao lót đường
Làm cho Hà nội trung ương
Còn đau hơn vụ Trần Trường năm qua
Tưởng rằng thuê chú Mèo già
Giúp đem tranh bác tạo ra uế trường
Để mà cóc nhái i uông
Để người tị nạn bốn phương phục tài

Ai ngờ đảng lại tính sai
Để cho bác bị nạn tai dập dồn:
Người ta tát bác xung mồm
Và treo cổ bác. Đảng khôn chỗ nào?
Tội đồ, tên bác người rao
Trước là tại cái đỉnh cao ngu dân
Và vì bác, kẻ bất nhân
Cho nên chết chẳng yên thân đấy mà!
Sau vì chú Vịt cờ hoa
Mê tiền, lời cổ bác ra pháp trường
Đảng ơi, còn muôn khoe chuông?

20300

KHEN TÀI LÃNH SỰ

Song song triển lãm tranh Hồ
Anh chàng David bô bô chào hàng:
“Cuộc hội thảo trong hang Pắc Pó
“Ai muốn vào, cửa ngõ, mời vô!”
Trong phòng, ngoài lữ bưng bô
Còn là tim óc, côi bờ quê hương
Sau khi Vẹm phô trương tài đức
Rằng bác Hồ chính thực vĩ nhân
Bác Hồ thương nước, thương dân
Bao nhiêu năm, bác xả thân vì đời
Chàng Nguyễn hỏi: vậy thời, bác tốt (*)
Bác vì dân vì nước, tại sao
Bảy lăm, cộng sản tràn vào
Miền Nam, dân phải ào ào bỏ đi?
Ông Lãnh sự mặt lì ngời đầy
Không trả lời được lấy một câu
Tự do, Nguyễn hỏi: để đâu
Chiếu khán, thấy kẻ đối đầu, không cho?
Nghe Nguyễn hỏi, Lãnh lo, Lãnh sợ
Bởi Lãnh không biết gỡ thế nào
Nguyễn rằng: lãnh đạo tài cao
Hăm lăm năm thế nước sao vẫn nghèo?
Lãnh nổi giận, Lãnh đèo, Lãnh...đ...
(Lãnh ta dùng ngôn ngữ đỉnh cao!)

Bác Hồ dạy cháu thế sao,
Hở ông Lãnh sự ngoại giao nhà Hồ???
Khen ông: trí tuệ bùng nổ
Khen thêm: đạo đức còn đồ “Đu Me”!

21300

(*)Tin báo: Trong cuộc hội thảo của CS tại Oak-land, CA. ngày 19/3/2000, Thomas Nguyễn, một sinh viên trẻ hỏi Lãnh sự Nguyễn Xuân Phong ba câu hỏi. Hai câu trước, NXP không trả lời được câu nào. Đến câu hỏi thứ ba, ông Lãnh sự trả lời bằng tiếng Đức. Từ đó, ông có h绰 danh là “Lãnh sự Đu Me”

CÒN CÁI HỖN DANH

(Tin báo: Ngày 20/3/2000, tại buổi hội thảo tranh HCM tại Oakland, Ca., sau khi Nguyễn Kỳ Dương cho cử tọa xem slides hình ảnh về tội ác và nỗi đau thương mà Hồ Chí Minh và Đảng CSVN, đã gây ra cho quê hương và dân tộc VN từ bao năm qua., nhiều du học sinh đã khóc. Có những em đã nói: “Từ hồi nào đến giờ, chúng cháu không được biết chuyện thật này. Chúng cháu cứ tưởng bác Hồ là vị anh hùng dân tộc!”)

Trong phòng hội thảo về tranh
Cán ta và Vệt vinh danh cáo Hồ
Có một đám bùng bô cổ võ
Vỗ tay khen bác nó như trời
Khi Kỳ Dương với mấy người
Hỏi, trưng tội ác trong đời Hồ ra
Mặt chúng thộn đến là tội nghiệp
Bởi giờ đây chúng biết không xong
Sẽ là như mớ bông bong
Trần Truồng năm ngoái cũng không đau bằng
Vì du học, hàng trăm, tham dự
Lần đầu nghe tiểu sử cáo Hồ
Xem hình tội ác năm xưa
Của đoàn, của đảng, của Hồ tạo ra
Họ thốn thức mắt nhòa ngấn lệ
Thương mình lắm, giận kẻ dối gian
Giận phường làm nước Việt Nam
Làm bao thế hệ điêu tàn đắng cay

Sự thật ấy hôm nay mới rõ
Mấy chục năm nào có biết gì!
Đời là chỉ một hướng đi
Là đoàn, là đảng, thiếu nhi, bác Hồ
Là sớm tối hát hò “chống Mỹ”
Là đêm ngày “giặc ngụy thù sâu”
Vỡ lòng, bác đảng dạy câu:
“Đánh cho Mỹ cút, ngụy nhào”, hỡi ơi!
Thanh bình thế vẫn đòi xương máu
Vẫn “bác cùng chúng cháu hành quân”
Tay thì làm chuyện vô luân
Mồm thì đạo đức nghĩa nhân khiếp người!
Chuyện dưới ánh mặt trời đâu dễ
Giế giấu kim đâu thể giấu hoài!
Sinh viên du học nước ngoài
Bây giờ biết bác là ai rõ ràng
Mò sò, biết có cán Bằng
“Đu Me” biết có anh chàng Xuân Phong
Thế là mất cửa, mất công
Trả lương cho Vịt mà Phong thả dài
Thế là chì cộng với chì
Đảng ta mất hết, còn vài bức tranh
Bác Hồ xuống giốc không phanh!
Riêng Phong còn cái hồn danh họ Dù

21300

KÌA TRANG QUỐC SỬ MỞ RỒI

(Gửi các bạn du học sinh tiến bộ, những người đã nhìn rõ bộ mặt thật và con người thật của Hồ Chí Minh qua những hình ảnh được cung cấp và trình bày của ông Nguyễn Kỳ Dương và những câu hỏi mà lãnh sự Nguyễn Xuân Phong không thể trả lời, nên ông đã chửi thề trong cuộc hội thảo về Hồ Chủ Tịch ngày 20/4/2000 tại Oakland, Ca.Theo tin trên báo)

Chào mừng các bạn du sinh
Dự buổi hội thảo về tranh Họ Hồ
Đã nhận diện tội đồ dân tộc
Đã đau cho nòi giống, quê hương
Lệ trong như hạt kim cương
Tuôn trên mắt ngọc xót thương đoạn đời
Tim thơ trẻ bị người lường gạt
Hồn trắng trong bị bác vẽ bùa
Giật mình tỉnh giữa cơn mơ
Vâng, đời có những KHÔNG NGỜ đắng cay
Mừng có một hôm nay, bạn ạ
Bộ mặt kia xảo trá, rơi rồi
Rành rành sự thật trên đời
Rằng Hồ, rằng Đảng, loại người dã tâm
Thì trước mặt đừng lầm lẫn nữa
Đường bạn đi hãy lựa cho mình

Sống cho lý tưởng đời mình
Để không uổng phí công trình mẹ cha
Đời có một và ta phải sống
Sống đừng cho nòi giống rẻ khinh
Sống cho có lý, có tình
Sống cho tổ quốc, gia đình bạn ơi!
Kìa, trang quốc sử mở rồi
Viết đi, xin viết những lời gấm hoa...

21300

NHẮN ANH TUYÊN VẬN

Này anh tuyên vận kia ơi
Vấn anh đổ ối những lời cờ sao
Tin anh viết, bản nào cũng giỏi
Nhưng toàn lời gian dối điêu ngoa
Hoả mù, anh cứ tung ra
Để không ai biết anh là thứ chi
Người thì viết những khi nhàn rỗi
Anh viết đều sớm tối, ngày đêm
Khoe khoang thành tích ba miền
Ngụy trang tin tức, tung lên bốn trời
Anh vốn dĩ cả đời nói phét
Ngỡ người không "quán triệt" được anh
Tưởng nhờ cái gốc lưu manh
Không ai biết rõ ngọn ngành, lá hoa
Anh đâu biết anh là con rối
Càng múa may càng tội người coi
Về rừng với Bác đi thôi
Để cho vượn nói vượn cười với nhau
Đây nào phải hang sâu Bắc Pó
Mà ngổn ngang sâu bọ vo ve
Biết điều thì hãy nín khe
Biết điều hơn nữa, bỏ nghề, hoàn lương!
Dùng tài năng xây đường chính thiện
Để quê hương hưng tiến cùng người
Anh ơi, dân khổ nhiều rồi
Sao anh cứ mãi ngủ vùi thế anh???

21098

NÀO CÙNG ĐỨNG LÊN

Được thì kẻ thắng làm vua
Người thua làm giặc. Ván cờ thế thôi!
Thắng, thua đâu tại tài chơi
Mà là bởi nỗi lòng người đảo điên

oOo

Từ những buổi đầu tiên phát động
Cái nghị đề "Giải phóng Quê Hương"
Rung lòng, tuổi trẻ xót thương
Tin rằng lý tưởng trên đường đấu tranh
Đưa đất nước dân tình đi tới
Bến Tự Do. Bến đợi, bến chờ
Khiến bao tim óc ngây thơ
Thương dân, thương nước. Đâu ngờ mắc mưu!
Ba Lê đó, bao điều lật lọng
Cuộc hội đàm, Mỹ, Cộng đi đêm!
Thương ta, nhục tiểu, yếu mềm
Để loài quỷ đỏ tràn lên, lộng hành!
Sau tháng Tư, rơi nhanh mặt nạ
Sao hoà bình mà cả nước đau?!

Người thì tù tội rừng sâu
Người vùi thân xác dưới màu biển xanh
Người đói lả lết quanh thành phố
Người chết vùng kinh tế xa xôi

Bao nhiêu kiểu chết lạ đời
Bàn tay ma quỷ xô người vực sâu
Kẻ thắng thế giành nhau ngôi vị
Vết vơ đầy vị kỷ, lòng tham
Hiện hình một lũ hung, gian
Những người thấy rõ mưu toan. Giật mình!
Hỡi ai đó, nặng tình dân tộc
Thấy dân hiền oan khốc đau thương
Thấy tan tành mảnh quê hương
Thì xin trắc ẩn mà thương giống nòi!
Quê đến chợ lòng người ai oán
Bấy nhiêu năm quốc nạn trùng trùng
Cáo Nguyễn Trãi, Chí Quang Trung
Và Lương Tâm hỡi! Nào cùng đứng lên!

101198

BÁN BAO NHIÊU ĐÓ ĐỦ RỒI

(Tặng các ngài Việt gian, ăn cơm quốc gia, thờ ma CS.)

Việt Gian, đón gió ông làm
Trở cờ, ông hốt vô vàn là đô!
Ông là thế, mập mờ, bội phản
Lịch sử rồi lên án ông thôi
Ăn nhờ ở đậu quê người
Chẳng thương nhau lại tới bởi hại nhau
Kìa, bản xứ nhìn vào. Có nhục?
Họ cười ông cũng mục mả ra!
Năm xưa, chồng vợ, mẹ cha
Trên đường bôn tẩu, khóc oà có ông :
"Cộng gian ác, tôi không ở được
"Tìm Tự do, tôi vượt đến đây
" Xin người mở rộng vòng tay
"Cáo Hồ, Việt Cộng một bày sói, lang! "
Mới vài độ cây ngàn thay lá
Và cũng ông. Lòng dạ ông thay
Ông dùng mã tấu, dao phay
Lén đâm lưng bạn quên ngày tháng Tư!
Dùng thủ đoạn mập mờ đen, trắng
Ông hô hào. Ông nhặng cả lên :
"Vì dân. Vì nước. Vì ...TIỀN!
"Hãy quên chuyện cũ và quên oán hờn
"Tổ quốc đợi đàn con hải ngoại

"Đem sức tài trở lại dựng xây
"Quê nhà đổi mới rồi đây
"Nhân dân hạnh phúc, ngất ngây muôn lòng!"
Nghe ông nói, bỗng không bắt mệt
Tưởng chúng tôi không biết gì sao?
Ở đây đất rộng, trời cao
Sông sâu, biết rõ nhánh nào đục trong!
Biết cả ông thông đồng Cộng Sản
Tung hỏa mù, quây nát đồng hương
Bất nhân mà lại vô lương
Bánh xe ông cứ tìm đường thọc ngang!
Ông thừa lệnh phá tan hàng ngũ
Trăm mũi dùi ông cứ ông đâm
Gây bao nhiêu chuyện hiểu lầm
Để đồng hương cứ hà rầm choảng nhau!
Ông thực hiện mưu sâu của Đảng :
Xé nhỏ ra, phân tán, chia bè
Truyện xưa, bó đũa, từng nghe
Lẻ loi chiếc một dễ bề bẻ tan!
Ai chẳng biết ông làm việc ấy
Bởi vì ông mắc bẫy đồng đồ
Luôn tròn, liếm gót nhà Hồ
Góp tay phá nát cơ đồ Việt nam
Mặc cha mẹ, họ hàng điểm nhục

Mê giàu sang - Có thực giàu sang?
Hay là giấc mộng kê vàng
Tỉnh ra, ôm cái bể bàng mà đau!?
Mấy mươi năm đỏ ngầu Quốc sử
Dân Việt nam đã đủ đau buồn
Đừng gây thêm nữa, tang thương
Mong ông nhìn lại con đường ông đi
Lương tâm, nếu chút gì còn sót
Xin ông đừng bán nốt, ông ơi
Bán bao nhiêu đó, đủ rồi
Lắm tiền, lúc chết ai người giùm mang?
Người khôn, chết để bia vàng
Đại ông: Bia miệng. Trăm hàng tế ông!!!

261198

THĂM LĂNG BÁC

Bụng bảo dạ sao quên Bác được
Thâu không gian, tố vượt đến thăm
Bác nằm trơ đó, nhe răng
Ăn gừng nên Bác mặt nhăn như..."gì" !!!
Nhờ ơn Bác, cu li cả nước
Giải phóng rồi dân được đôi meo
Quê hương xơ xác, tiêu điều
Nhân quyền Đảng lấy. Khó nghèo Đảng cho !
Khoá Hạnh Phúc, Ấm No Đảng giữ
Chìa Tự Do, Dân Chủ, Đảng xài
Còn dân, mẩu sắn, củ Khoai
Giống thời tiền sử. Đứng ngoài thế gian !
Nếu phản đối, nhà giam cứ ở
Bao người đi, có trở về đâu
Không ai dám hở nửa câu
Búa, Liềm Bác nện vỡ đầu như chơi !
Đảng với Bác, hai thời như một
Bác cả đời "kíu cuốc, kíu dân"
Kíu sao, dân rách cả quần
Bác chưa sáng mắt nhưng dần mặt thêm
Bác bầm sinh như đêm, u tối
Chỉ tinh ma, quỷ quái là hay
Lưu manh tôn Bác bậc thầy
Bất lương, vong bản từ ngày còn thơ

GIẤC MỘNG KÊ VÀNG

Con kiến mê kiện củ khoai
 Xã Hội Chủ Nghĩa mê hoài nồi kê
 Bao nhiêu chuyện tưởng nằm mê
 "Đỉnh cao trí tuệ" trăm bề tạo nên
 Mặc dân khốn khổ triền miên
 Đảng ta chỉ biết có tiền mà thôi
 Nông dân mất ruộng, than trời
 Thương gia cạn vốn, không lời, te tua !
 Thiên tai, dân đói, mất mùa
 Nước ngoài, Đảng có gạo thừa, đem cho
 Dân nằm góc chợ co ro
 Đảng ta biệt thự, dinh to, lầu vàng
 Dân thì đói lạnh, chết oan
 Đảng , Đoàn, cán bộ cao sang, tiệc tùng
 Con dân mù chữ, đốt bưng
 Con Đảng du học tưng bừng mọi nơi
 Dân đen đói khổ rã rời
 Đảng ta thừa thãi vui cười mua tiên!
 Giáo điều: trong sạch, trung kiên
 Hối lộ, tham nhũng, đảng viên đứng đầu
 Xã hội chủ nghĩa không giàu
 Cho nên vô sản mất màu...chính chuyên !
 Cho nên Đảng, Cán mê TIỀN
 Thành Tư Bản Đỏ, ngã nghiêng một bà
 Tham quyền, cố vị, cù nhây
 Chỉ thương Hồ tặc phơi thầy làm hề!
 Than ôi, giấc mộng nồi kê !

91298

Bác chỉ giỏi mập mờ, khoác lác
Bỏ mẹ cha sang Pháp, đi bồi
Thay tên, đổi họ liên hồi
Viết thiên tiểu sử, Chao ôi, sử...rừng !
Chỉ tội kẻ đã từng tin Bác
Biết chi đâu Bác gạt, Bác lừa
Những lòng trai trẻ ngây thơ
Nhiệt tâm yêu mến cõi bờ Việt nam
Dọc Trường Sơn xác làm trái độn
Rẻ đường mòn, máu trộn cùng xương
Tháng Tư, nhuộm đỏ quê hương
Tỉnh ra thì đã lỡ đường... theo lao !
Thấy dân tộc, đồng bào khốn khổ
Thấy Đảng ta một lũ bất nhân
Mà lòng đau đớn, phân vân...
Thương mình nhẹ dạ sa chân vào tròng
Kẻ tội lớn vô cùng: chính bác
Nhuộm đỏ hồn, theo Marx, theo Lê
Bây giờ chết rũ nằm kia
Bọn con cháu bác hành nghề ăn xin
Xưa chửi Mỹ, nay tìm lạ Mỹ
Hôn đế giày, mong chỉ bang giao
Đồng đô nó ..."nhờn làm thao"
Nhờn hơn...mả bác. Đứa nào chả mê !
Nó bỏ bác nằm kia, một đồng
Để làm giàu riêng chúng. Tội chưa !
Thương tình, bác bị bơ vơ
Hôm nay..mót quạ, tớ vừa đi thăm

CHÂN DUNG BÁC HỒ .

Bác Hồ chết đã bao năm
Cháu con thoái hóa, bác nằm không yên
Bác sợ quá, vượt biên tới Mỹ
Bằng tài gian, kế quỷ, mưu ma
Đánh lừa tất cả người ta
Sống trong quần chúng để mà an thân !
Nhưng con cháu bác dần quá độ
Dần hơn bò: Giữa phố Bolsa
Năm đầu, lời cổ bác ra
Chứng lên, chúng lại ba hoa, nói xàm !
Bên cạnh mở sao vàng, cờ đỏ
Bác tưởng hang Bắc Pó. Khổ không !
Khiến dân tị nạn nổi sùng
Tan hồn, nát vía, bác đông một đường
Lũ con cháu Trần Truồng cũng vội
Ôm cờ sao, nón cối, trốn theo
Thương cho xác chết quất queo
Mê tiền, nó bán. Nào nhiều: vài đô !
Để cho bác, tội chưa, phải bỏ
Cả dép râu, cờ đỏ mà trắng
Bác ơi, bác có nhục chẳng
Bởi con cháu bác, mọi thằng mê đô !
Chân dung bác đấy, Bác Hồ!
Tội cho bác quá. Cơ đồ bác tan !

25199

THƠ HỒ CHỦ TỊCH

Trần Truồng ! Mi dám to gan
Đem tao ra giữa pháp tràng mà chùng !
Bao năm quần chúng tao nằm
An no, ngủ kỹ sướng thân quá chời
Trần Truồng ! Mi hại tao rồi
Mi chùng tao thế, tiêu đời nhà tao !
Tụi này chẳng thích cờ Sao
Cũng không ưa cả Bác Mao, Bác Nìn (Lê Nin)
Thấy tao, nó nện tao liền
Mà sao mi lại mê tiền, chùng tao?
Ba mươi sáu, chước nào cao?
Bỏ cờ, tao chạy ngỗ nào hời bay !
Ngỗ nào chúng nó cũng vây
Tao đâu có cánh để bay lên trời ?
Cụ Mao, cụ Mác... c...cư...cứu tôi !!!
Kéo dân tị nạn nó thời không tha
Bắt tôi, nó đánh bỏ cha
Thì rồi cả họ nhà ta nát đờn!
Trần Truồng! Mày chết nghe con
Hãy mau bảo lũ cán non rút về
Chớ đem hình bác mà khoe
Cái trò lừa bịp hết loè được ai !
Khôn hồn thì hãy nghe đây
Hoàn lương đi kéo mai này thiệt thân !
Yên, cho Bác rúc trong quần!

26199

CHÂN DUNG BÁC HỒ .

Bác Hồ chết đã bao năm
Cháu con thoái hóa, bác nằm không yên
Bác sợ quá, vượt biên tới Mỹ
Bằng tài gian, kế quỷ, mưu ma
Đánh lừa tất cả người ta
Sống trong quần chúng để mà an thân !
Nhưng con cháu bác dần quá độ
Đần hơn bò: Giữa phố Bolsa
Nắm đầu, lôi cổ bác ra
Chứng lên, chứng lại ba hoa, nói xàm !
Bên cạnh mớ sao vàng, cờ đỏ
Bác tưởng hang Bắc Pó. Khổ không !?
Khiến dân tị nạn nổi sùng
Tan hồn, nát vía, bác đông một đường
Lũ con cháu Trần Truồng cũng vội
Ôm cờ sao, nón cối, trốn theo
Thương cho xác chết quất queo
Mê tiền, nó bán. Nào nhiều: vài đô !
Để cho bác, tội chưa, phải bỏ
Cả dép râu, cờ đỏ mà thăng
Bác ơi, bác có nhục chẳng
Bởi con cháu bác, mọi thằng mê đô !
Chân dung bác đấy, Bác Hồ!
Tội cho bác quá. Cơ đồ bác tan !

25199

THƠ HỒ CHỦ TỊCH

Trần Truồng ! Mi dám to gan
Đem tao ra giữa pháp tràng mà chửi !
Bao năm quần chúng tao nằm
An no, ngủ kỹ sướng thân quá chời
Trần Truồng ! Mi hại tao rồi
Mi chửi tao thế, tiêu đời nhà tao !
Tụi này chẳng thích cờ Sao
Cũng không ưa cả Bác Mao, Bác Nìn (Lê Nin)
Thấy tao, nó nện tao liền
Mà sao mi lại mê tiền, chửi tao?
Ba mươi sáu, chúc nào cao?
Bỏ cờ, tao chạy ngõ nào hồi bay !
Ngõ nào chúng nó cũng vây
Tao đâu có cánh để bay lên trời ?
Cụ Mao, cụ Mác... c...cư...cửu tôi !!!
Kéo dân tị nạn nó thời không tha
Bắt tôi, nó đánh bỏ cha
Thì rồi cả họ nhà ta nát đờn!
Trần Truồng! Mà chết nghe con
Hãy mau bảo lũ cán non rút về
Chớ đem hình bác mà khoe
Cái trò lừa bịp hết loè được ai !
Khôn hồn thì hãy nghe đây
Hoàn lương đi kéo mai này thiệt thân !
Yên, cho Bác rúc trong quần!

NHÂN QUYỀN

Cộng sản nói chuyện Nhân Quyền
Như dĩ nói chuyện chính chuyên. Nực cười !
Muốn nói hả ? Được rồi, thì nói!
Nhân quyền ư ? Nhưng hỏi ở đâu ?
Mỹ hay nước Việt chư hầu ?
Đừng so sánh chứ, Đỉnh Cao! Có khùng ???
Mỹ dân chủ vô cùng, hẳn thấy
Tổng Thống kia, mới đấy, hầu toà !
Thế còn dân chủ đảng ta
Có ai dám động đến nhà nước không?
Than là đã vô cùng phản động
Cửa nhà lao mở rộng, mời vô
Ngày ra, mù mịt, mơ hồ
Muốn yên thân, chỉ tung hô một người !
Có những người cả đời tù ngục
Bởi vì không khuất phục đỉnh cao
Nhân quyền đảng hời, để đâu
Tại sao dân phải tắm dầu tự thiêu?
Đỉnh trí tuệ nói điều mất trí
Nhân Quyền ư ? Gái đi già hàm !
Hãy vào trong những trại giam
Và đi khắp nước Việt Nam mà tìm !

26199

LUẬN VỀ CHỮ NHÂN QUYỀN

(gởi ác quyền Cộng Sản)

Đòi hỏi chữ Nhân Quyền có gương?
Thật đúng là loài vượn chẳng ngoa
Dùng toàn thứ luật rừng già
Mình không, nhưng bắt người ta cho mình!
Đòi treo cờ, treo hình Cộng sản
Giữa thủ đô tị nạn Bolsa
Thì sao dân ở nước nhà
Cờ VÀNG không được đem mà treo lên???
Đấy, hai chữ Nhân Quyền to tướng
Dân Việt Nam mong muốn cờ vàng
Treo dài từ Bắc chí Nam
Tại sao đảng lại cấm làm, cấm treo?
NHÂN QUYỀN, ĐIỀU DÂN YÊU, DÂN CHUỘNG
ĐIỀU DÂN CẦN, DÂN MUỐN, DÂN MONG
TẠI SAO ĐẢNG LẠI HẸP LÒNG
KHÔNG CHO, LẠI MUỐN LẤY KHÔNG CỦA NGƯỜI?
Hiếp dân chữ nghĩa đây rồi!
Thì ra Trí Tuệ là ngôi đỉnh cao
Để mà bóp cổ đồng bào!!!

27199

TIẾNG NÓI NGƯỜI TỊ NẠN CỘNG SẢN

Nghe tin ở phố Bolsa
Trần Truồng đem ảnh Hồ Già treo lên
Cờ sao, máu dân hiền nhuộm đỏ
Trần Truồng treo "ở đó", Trần khoe
Diện thêm nón cối, Trần lòe
Rống lên mấy tiếng của phe nằm vùng
Tưởng làm thế anh hùng lắm hỉ
Không! Chỉ là đánh đi lương tâm !
Một loài dĩ rạc, dĩ bầm
Ăn cơm tị nạn, hại ngấm đồng hương
Đấy, tim óc của phường Trí Tuệ
Chỉ loanh quanh có thế, gạt lừa
Lừa dân trong nước, chưa bừa
Theo ra ngoại quốc đánh lừa năm châu
Này, ta nhấn mấy câu. Trí Tuệ !
Tị Nạn ta đâu dễ mắc lừa
Nhìn vào sự việc, đúng chưa?
Trần Truồng trốn lủi khi vừa lòi đuôi !
Dân tị nạn là người lương thiện
Nên không ưa mấy chuyện nằm vùng
Thấy loài gian tặc không dung
Một lòng đoàn kết để cùng tẩy chay

Tiền đây, có lời này nhắn gởi
Đến những ai muốn đổi thay lòng
Nhớ cho, cháu Lạc con Hồng
Danh thơm dòng giống Tiên Rồng. Nhớ cho !!!
Thì chớ dại bôi tro trát trấu
Mê tiền tài, làm xấu thanh danh
Mà đi bán rẻ chính mình
Bán lương tâm, bán cả tình quê hương
Tỉnh mau để trở về nguồn
Lấy gương cán gố Trần Truồng mà soi
Sống cho xứng mặt con người !
Kéo gương tầy liếp để đời ngàn sau

28199

GẬY ÔNG TA ĐẬP LỪNG ÔNG

Ta đi sắm sợi dây lưng
Thắt cần cổ bác, ta chửi bác Hồ
Bác Hồ, chính thống ma cô
Thì treo bác ở chỗ mô...thơm lừng
Trồng vừng thì bác được vừng
Luật nhân quả ấy chưa từng suy vi
Theo như tội bác mà ghi
Bao người dân Việt đã thì chết oan
Bắc, Trung cho đến miền Nam
Ai ai mà chẳng gian nan vì Hồ !
Lũ con cháu bác nhi nhô
Đem hình bác, đóng bàn thờ chửi lên
Cho ta nhớ cảnh vượt biên
Nhớ đời tù ngục vì tên Cáo Hồ
Dân thì ăn chỉ bo bo
Nhưng còn Đảng, Cán, thịt bò, thịt heo
Bác làm dân đói, dân nghèo
"Nhớ ơn", ảnh bác, ta treo ngược đầu !
Nhân Quyền ta bỏ đi đâu
Gậy ông ta đập vỡ đầu chính ông !

15299

TREO HÌNH BÁC

(để nhớ ngày Trần Truồng treo cờ tại Bolsa)

Hình Hồ người cứ treo đi
Ta về, ta cũng cười khi, ta treo...
Cột dây vào chiếc cổ teo
Ta cho bác lộn tùng phèo ta chơi
Rồi cho quỳ gối khơi khơi
Đầu đường cuối chợ đông người lại qua
Người vô rồi lại người ra
Vả cho mặt bác nát ra trăm lần
Nhổ vào bản mặt bất nhân
Sân si tàn ác, vô luân nhất đời
Bác theo chủ nghĩa hại người
Để con cháu bác giết đời dân đen
Bác người, người cứ treo lên
Còn ta treo ngược cái tên vô loài

15299

QUÀ TẾT

Để ta tìm cái gậy to
Kiếm thêm cái bị tặng cho bác Hồ
Nếu cần, thêm mấy cái bò
Tặng không cho đội ngũ bò đội chơi !
Để cho bác cháu nhà người
Tha hồ mà đứng giữa trời Bolsa !

15299

VIỆT KIỀU CỨU TRỢ

Thì ra là thế, bác ơi
Trách chi con cháu cả đời ăn xin
Ngày xưa chửi Mỹ từng tên
Ngày nay lấy Mỹ ăn xin từng người
Cháu con nổi nghiệp bác rồi
Nhà thờ, chùa, miếu, mọi nơi xin tiền
Than rằng lũ lụt liên miên
Nhân dân đói khổ khắp miền đau thương
Việt kiều, khúc ruột ngàn phương
Hãy mau xây dựng quê hương đói nghèo
Góp nhau, kẻ ít người nhiều
Gởi về cho Đảng kính yêu làm giàu!

15299

VIỆT KIỀU YÊU NƯỚC

(đáp bài Việt Kiều Cứu Trợ)

Bác đây thương giống thương nòi
Xưa kia Bác phải làm bồi cho Tây
Bác đi đó, Bác đi đây!
Luôn cúi lạy lục quan thầy Tàu Nga
Chủ nghĩa Bác đem dzì nhà
Chia đôi đất nước sơn hà làm hai (1954)
Bắt chước Cộng Sản ra tay
Đấu tố kết tội nhân tài Quốc gia
Bác thề giết hết không tha
Tư bản, Địa chủ chẳng tha thằng nào
Mặc cho chúng khóc chúng gào
Ra lệnh chôn sống đập nhào hố sâu
Lấy đất ta phủ ngập đầu
Dân giàu chết cả, ta thâu của tiền
Xây dựng Đảng cộng triền miên
Muôn năm nhớ Bác dân giàu triệt tiêu!
Còn như trí thức làm liều
Viết bài xã luận viết điều vu vơ
Ta cho tóm cổ bất ngờ
Đừng mong lên tiếng Tự do Nhân quyền
Đảng là nòng cốt ưu tiên
Hải ngoại nhớ nhé ...quên tiền về đây!
Bác, Đảng khen thưởng ”mề đay”
“Việt Kiều Yêu Nước” chờ ngày ”vinh thăng”...!!!

HuyMinh

ĐÊM QUA EM MƠ

Đêm qua mơ gặp bác Hồ
Tóc râu vài sợi, lơ thơ... buồn cười
Thánh đường, chùa miếu mọi nơi
Lòng ga, quán chợ bác ngồi ...lạ ông...
Lạ bà...tiền lẻ còn không?
Thí cho con một vài đồng dollar
Mở lòng nhân đạo bà ra
Xin ông mở ví, con đà mang ơn
Ai ơi hãy nhớ cội nguồn
Ruột xa nghìn dặm xót thương dân tình
Mở hầu bao, mở cho xinh
Nghĩa là mở cửa cho mình về chơi
Nghĩa là thương nước thương nòi
Giúp cho Đảng mạnh bằng mười biết không?
Đảng mua thêm xích, thêm còng
Thêm bao nghiệt ngã Đảng trông cổ dân
Đấy tình tương ái tương thân
Đảng ta còn sống, còn cần tiền đô
Việt kiều thương nước, mại dâm
Kéo không bác cháu nhà Hồ nhãn răng !

16299

SOS !!!!! SOS !!!!!!! SOS !!!!!!!!

Nghe tin ở khắp nơi miền Nam Ca, dân tị nạn CSVN đem hình Hồ Tặc treo cổ, đánh đòn, hửi tội buôn dân bán nước và cho hình nộm họ Hồ ngồi đeo bị, cầm gậy ăn xin ở Bolsa và các chợ VN. Có nơi lấy dây treo cổ Hồ Tặc lên cành cây và lấy cây đánh vào đầu, vào mặt. Vừa đánh, vừa hửi tội. Tha Hương tôi nghe mà động lòng trắc ẩn, thương bác quá, vì dù gì bác cũng một thời là chủ tịch của Đảng CSVN, nếu để bác bị làm nhục như vậy vì sự đại dột của con tốt thí Trần Truông thì còn gì là quốc diện, còn gì là quốc thể, còn gì là mặt mũi của Đảng và Nhà Nước ta Anh Hùng bách chiến bách thắng nên Tha Hương tôi chuyển lời cầu cứu của bác Hồ kính yêu đến toàn thể dân Việt nam trong và ngoài nước để tùy theo địa vị, hoàn cảnh và chính kiến mà quý vị "cảm thương" cho bác nhé !!!!
(Yêu cầu giúp phổ biến để kúu nguy cho Hồ chủ tịch. Thank kiu)

BÁC HỒ KÊU CỨU

Trần Truông, Cũng tại chính mi !
Chưng tao như thế làm chi? Khổ đời !
Truông ơi, tao nhục lắm rồi
Tị nạn, chúng đánh tơi bời thân tao !

Bắt tao bị gậy mang vào
Và quỳ bên cạnh cổng chào ăn xin
Tát tao xưng cả mặt lên
Bảo nhau nó chửi là tên bất nghì
Truồng ơi, nhục nhã quá đi
Mỗi ngày một tội nó thì lôi ra
Nào là hại nước, hại nhà
Lấy vợ đồng rận là bà Minh Khai
Nào là thất đức, vô tài
Nào loài quỷ đỏ, nào loài râu xanh
Giết bao nhiêu triệu dân lành
Giết cả vợ. Giết người tình: cô Xuân
Nào gian dối, nào bất nhân
Nọc tao nó đánh tan thân, nát hồn
Vì mày, Chó chết Trần Truồng !
Nên dân tị nạn xuống đường "wúinh" tao!
Bây giờ ăn nói làm sao?
Năm châu, quốc tế nhìn vào. Nhục không?
Còn đâu Quốc diện? quốc phong ?
Than ôi, mặt mệt đi đơng thật rồi
Minh Khai, đồng chấy giúp tôi
Dang... hai chân để cứu đời bác ngay !!!

18299

TIÊU RỒI BÁC ƠI !

(đáp bài Bác Hồ Kêu Cứu)

Bác ơi "kíu" lấy chúng con...
Phen này chắc phải lìa hồn cõi âm
Ba Đình Bác vẫn còn nằm
Xác thân cứng ngắc năm Dân sẽ tan (1998)
Ôi kìa sọc đỏ cờ vàng
Phất lên đồng loạt hiên ngang quá trời
Vụ này chẳng phải chuyện chơi
Trần Truồng bị bắt thôi rồi còn đâu
Mỹ chơi cay nghiệt ...nhức đầu
Càng suy nghĩ kỹ càng rầu Bác ơi!
Chúng con giờ đã rụng rời
Tu chính...số một nó thời hại ta
Nó hộ tống...nó kiểm tra
Để ai theo Cộng chúng mà biết ngay
Trần Truồng chắc chết phen này
Đảng ta cũng sắp tới ngày diệt vong
Quê hương, hải ngoại một lòng
Mừng ngày lấy lại non sông đến rồi
Cộng sản giờ sắp đứt hơi
Chúng con theo Bác châu trời nay mai...!!!

Huy Minh

BÁC HỒ KHUYÊN CHÁU

(Hay SOS II)

Ới Khải, Phiêu ơi !

Ới Đỗ Mười, Đức Anh, Mạnh Cầm ơi !

Ới Minh Khai ơi !

Ới Trần Trường ơi !

Ới các đồng chí ơi !

Hôm nay chúng lại chơi tao

Một trò chơi chẳng trò nào độc hơn

Vì thằng khốn kiếp Trần Trường

Lại treo tao ở hí trường Bolsa

Đem tao ra đó nghỉ là

Để dân tị nạn chửi cha chúng mày !

Tưởng rằng làm thế là hay

Nhục tao, nhục đảng, nhục mày. Chẳng khôn !

Đánh tao những trận đòn hờn

Xác tao đau một, linh hồn đau hai

Đem ra từng tội chúng hài

Hôm nay chúng hỏi tại ai dân nghèo

Từ Nam chí Bắc tiêu điều

Ma cô, đĩ điểm quá nhiều. Tại sao?

Sấn, khoai dân đói như cào

Đảng ta hải vị sơn hào no nê

Mùa Đông, dân thiếu áo che
Đảng ta ngoại quốc mua về áo da
Con dân thất học ở nhà
Còn con cháu Đảng gởi ra nước ngoài
Dân tình đói khổ thiên tai
Chận tiền viện trợ hỏi ai cầm đầu ?
Tao còn biết trả lời sao
Nên khai mọi việc đỉnh cao đấu thầu
Đảng xe hơi, đảng nhà lầu
Đời dân đói khổ cơ cầu tối đen !
Miệng đảng trơ tráo lời quen
"Tự do, Hạnh phúc, Nhân quyền, Ấm no!"
Bay ơi, đã lộ mặt mo
Thôi đừng bày đặt những trò tráo trâng !
Để cho tao được yên thân
Để cho bay được dần dần chết êm !
Bình minh đã xé màn đêm
Ngày tàn của Đảng tao xem đã kề
Khải, Phiêu, hãy tỉnh cơn mê
Bảo nhau bỏ đảng mà về với dân!!!
May ra được chết toàn thân
Kéo không bay chết tan tành thịt xương !

21299

NỖI LO CỦA BÁC

Phiêu ơi, nó tát tao đây
 Kiểu này lên đoạn đầu đài sướng hơn
 Cháu ngu để bác chịu đòn
 Tiên sư nhà nó, ôn con Trần Trường !
 Phiêu ơi, hãy học cái khôn
 Của tao là cứ lạy luôn mà chui ! (*)
 Chúng tao chỉ thế Trường ơi
 Bây giờ quốc tế mọi người đều hay
 Lệnh toà vừa độc, vừa cay
 Nó cho là nó hại mày, hại tao !
 Và cho thế giới nhìn vào
 Tinh thần chống cộng thế nào đấy thôi
 Chớ đâu chiến thắng mà vui
 Truyền thông, dư luận đây rồi hại ta
 Vì rằng dân ở nước nhà
 Ba miền, một loạt nó đà đứng lên
 Đồng tâm đòi hỏi NHÂN QUYỀN
 Nhất là giới trẻ, sinh viên bây giờ
 Thì rồi nào ảnh, nào cờ
 Nào Phiêu, nào đảng một giờ ra tro
 Bác chết lần nữa, cũng lo
 Lo hơn, cháu để tiền đô, ai xài ????

21299

(*) Bác Hồ bí vận nên chữ "luôn" ở đây không vần với chữ "khôn". Độc giả nào có chữ đúng vần hơn, chỉ giùm bác. Bác rất cảm ơn.

GỎI KẼ NGỦ NGÀY

Cháy nhà, mặt chuột lòi ra
Không đứng, ai biết ai là Việt gian ?
Ấy gái đĩ già hàm là thế
Lưỡi không xương nào kể trắng, đen !
Mập mờ, phản bội đã quen
Giả vờ chống cộng, nhá nhem, hoả mù
Cũng ăn học mà ngu lắm thế
Mất không đui sao để lằm đường ?
Trái tim còn chút thiện lương
Nhìn xem! Nòi giống quê hương thế nào ?
Đừng bán rẻ đồng bào ruột thịt
Kẻo bia kia để tiếng muôn đời
Tỉnh đi về với giống nòi
Tỉnh đi để xứng danh người Việt Nam!
Tỉnh để thấy Đảng đang suy đổ
Thấy dân tình thống khổ đau thương
Thấy Đoàn, Đảng, thấy Trung Ương
Sống trong cuộc sống ĐẾ VƯƠNG, BẠO QUYỀN
Một tay, cổ dân hiền, Đảng bóp
Còn tay kia thu góp tiền dân
Đỉnh Cao. Ôi, đỉnh tuyệt trần
Du sinh ơi, hãy tu thân là vừa !
Những mảnh lời mị lừa, gian trá
Của họ Hồ nay đã hết linh

Tỉnh đi về với dân mình
Cái vòng biến hóa tiến trình đang quay
Tỉnh đi, chớ ngủ ngày mãi thế
Tỉnh đi mau kéo trở chuyến tàu
Tỉnh mà kẻ trước người sau
Cùng tô điểm lại sắc màu QUÊ HƯƠNG !

22299

TRẦN TRƯỜNG KÊU KÍU

(Nhờ ông Mỹ coi nhà tù chuyển ra cho bác kieu chủ tịch lược nhà cháu)

Đảng ơi... là bác Hồ ơi...!!!
 Nằm thao mà khổ thân tôi thế này ?
 Tôi... đạo đức lấm thây, giống...bác!
 Mà tại sao tổ trát thằng tôi ?
 Bác xem, Khải, Kiệt Đỗ Mười
 Ác gian gấp vạn, khơi khơi an lành !
 Luật xứ Mỹ tôi rành hết biết
 Quyền tự do: Express nhân quyền
 Và quyền giả bộ thằng điên
 Đảng ta chỉ đạo. Diễn viên đóng tuồng!
 Tài ai vượt Trần Trường diễn xuất ?
 Kể cả tài... gian lận, sang phim ?
 Hỏi Phiêu, hỏi Khải mà xem
 (Nghề này Đảng dạy thằng em đó mà!)
 Cứu tôi để tôi ra chứ bác
 Để tôi còn gỡ gạc, may ra...
 Treo hình bác ở Bolsa
 Thì dân tị nạn chửi cha bác rồi !
 Nay bác để tôi ngồi trong khám
 Thì bọn này chửi bác nhiều hơn
 Chửi rằng: Bác, Đảng bất nhơn
 Dùng người xong lại vỗ ơn, hại người !
 Tôi biết đại thì đời đã hết
 Theo bác nên giờ chết thằng tôi
 Đảng ơi...là bác Hồ ơi
 Tôi ngồi...bóc lịch, Đảng ngồi ...đếm đô !

7399

BÁC BIẾT LÀM SAO ĐÂY ???

(Gửi cháu ngoan Trần Trường đáp bài Trần
Truồng Kêu Cứu)

Truồng ơi sao khóc kêu trời ?
Tao nghe thảm thiết rụng rời tay chân
Bác đây còn chẳng an thân
Tỵ nạn chúng đánh chúng dần quá tai
Tại mầy tao khổ thế này
Thằng Phiêu ,thằng Khải thằng Mười chết đâu?
Tranh giành cái chức "công hầu"
Chẳng lo đất nước để Tàu giựt dây
Kinh tế nó nắm chẳng hay
Chú Ba Chợ Lớn kinh tài gồm thâu
Gian thương họ đứng hàng đầu
Đảng lo tham nhũng cúi đầu làm ngơ
Để dân đói khổ bơ phờ
Ăn mày , dĩ điểm dật dờ hằng đêm
Ngủ đình, ngủ chợ ngủ thêm
Đêm nằm muỗi cắn bịnh rên hì hì!
Giả vờ Đảng chẳng biết chi.?
Chỉ lo thủ lợi cái gì cũng chôm
Đảng giờ như xác mượn hồn
Làm sao "kíu" nổi GIANG SƠN NƯỚC NHÀ
Bác giờ đã chết thành ma
Làm sao tao "kíu" mầy ra khám đường

Chóp bu Phiêu, Khải , Đức Lương...
Vắt chanh bỏ vỏ Trần Trường thế sao?
Để cho nó khóc, nó gào
Chửi bậy, chửi đảng, chửi tao đây rồi
Trường ơi! mây đã hết thời
Tội chơi chánh trị lại bồi sang băng
Lèo Lái Luồn Lậu lảng nhăng
Bây giờ mây khóc ăn năn muộn rồi
Ráng ngồi bóc lịch con ơi!
Chớ nên chửi Đảng để rồi hại thân!
Đảng ta để ý ngấm ngầm
Ai mà chống Đảng nó tầm thủ tiêu!

Huy Minh

ĐẢNG RỬA TAY

“Thà rằng làm quỷ nước Nam

“Còn hơn đất Bắc lên hàng Hầu Vương !”

Ôi, lời nói can trường một thuở

Khắc đá vàng mà để noi theo

Truyện xưa trung kiệt cũng nhiều

Gương xưa xin lấy nhiều điều mà lau

Người liêm sỉ gìn sau giữ trước

Vì giống nòi, vì nước, trung kiên

Dù bao danh vọng bạc tiền

Cũng không bán họ mua tên, gạt lường

Nay đem chuyện Trần Trường mà ngẫm

Cũng vì Tiên, vì Cộng mà nên

Trường làm bán họ nỡ tên

Bất nhân Trường lại được liền bất nhân

Kẻ bội phản tình dân tình nước

Cốt ích mình, lợi được thì thôi

Làm toàn những chuyện hại người

Lưới người nếu thoát, lưới trời không qua !

Trần Trường đấy, nay đà vô khám

Vì muốn cùng với Đảng, làm ...VUA !

Trường ơi, con sáng mắt chưa?

ĐẢNG vừa THÍ TỐT, ĐẢNG vừa RỬA TAY !

Đảng bây giờ phây phây sung sướng

Còn Trần Trường thì được ...tù lao !

Ai còn theo Cộng, nhìn vào !

Muốn cho danh liệt, thân nhào, cứ theo !

ĐẢNG CÙ LẦN

(Lời Trần Trường ở khám)

Mỹ giam tau ở trong này
Bác ơi Đảng hỏi, chúng bay nghĩ gì ?
Đỉnh cao đốt tính vụng suy
Ác gian với cái ngu si hại đời !
Tưởng rằng chúng bác mà chơi
Cho bác đứng bán giữa trời Bolsa
Ngờ đâu thiên địa giao hòa
Nến thiêng rực sáng, hồn ma chạy dài
Hồn về, không vé máy bay
Ở thì dân Mít xứ này không dung
Khốn cho phận bác vô cùng
Nó treo cổ bác, nó chửi cả tuần
Sợ teo, Đảng "ấy" ra quần
Đảng xanh máu mặt. Cù lần Đảng chưa ?
Còn tau, tau bị bay lừa
Nào thân, nào thế bây giờ ra tro!

8399

ƯU VIỆT CỎ THỪA

(Được hỏi là có nhúng tay đạo diễn TT. Treo cờ ở Bolsa thì đương quyền CS. chối rằng không)

Đảng ta và lão Già Hồ
Nay Truồng mới biết toàn đồ du côn!
Khi cần, nói ngọt, nói ngon
Khi không cần nữa, chẳng còn biết ai
Nếu hỏi, thì cứ một bài:
Chối bay chối biến : nào ai biết gì !
Chuyện sò, xưa, đại Vi Xi
Chuyện nay thì cũng khác chi đâu nào !
Trần Truồng, Phiêu, Khải đổi trao
Hết lời hứa hẹn, tình bao là tình
Rằng bài cứ thế mà bình
Đem cờ với lại Hồ hình treo lên
Đô tươi, Đảng thưởng công liền
Nay làm xong việc, sao tiền không đưa?
Truồng than : đồng bọn, sao lừa?
Thì ra ưu việt nên thừa lưu manh!

8399

ÂN HẬN

Ngày ta treo bác lên tường
Đảng khen, đảng chạy ra đường đảng la:
"Trần Trường đích thực chính là
"Nguyễn Văn Trỗi của nước ta anh hùng"
Đến khi tị nạn nổi sùng
Đưa ra tuyên cáo không dung giặc Hồ
Lấy dây buộc cổ bác vô
Treo tồn ten bác. Ô hô. Buồn cười!
Khải, Phiêu xúi nhỏ Đỗ Mười
"Không ai trong bọn chúng tôi biết gì!"
Cứ như lời ấy truyền đi
Đảng nào xếp đặt chuyện gì đâu ta!
Ngồi tù ta mới nhận ra
Đảng đem con bỏ chợ xa- vẫn thường
Đảng là một lũ bất lương
Ta ngu nên mới lầm đường đấy thôi
Ai mê, tỉnh lại xem đời
Nhìn vào sự việc thẳng tôi Trần Trường
Rồi quay về với quê hương
Kéo mai ân hận trăm đường, ai ơi !

9399

GỎI BÀY CỘNG NHÍ

Này này, lũ Cộng bé con
 Ta đây bạc tóc mà còn lấm to
 Bác Đảng là con thò lò
 Gian ngoan muôn mặt, muôn trò lừa dân
 Chúng là một lũ bất nhân
 Ta khuyên bay hãy lo thân là vừa
 Tuổi bay, tuổi trẻ, ngây thơ
 Đừng ngu dại để chúng lừa như tao
 Bốn mươi tuổi đảng đã cao
 Mà tao còn phải tổng chào, tao de
 Tội bay con nít, chỉ nghe
 Lời ngon, tiếng ngọt, chưa hề đắng cay
 Nếu khôn, mở mắt ra ngay
 Nếu mà muốn tốt thì quay trở về
 Chớ nghe lời Vẹm rử rê
 Mà cay đắng ruột, mà tê tái lòng
 Như tao, bay thấy hay không?
 Ngày xưa tao cũng xiêu lòng như bay
 Cho rằng bác, đảng là hay
 Đến khi tỉnh mộng, tóc nay bạc rồi
 Tỉnh đi, hỡi Cộng Nhí ơi !
 Tỉnh đi kéo phí một thời xuân xanh!

13399

PHAN VĂN KHỞI TUYÊN BỐ
TRƯỚC KHI ĐI NHẬT

Đưa tao bị gậy, bay ơi
Để tao đi tới nước người...mần ăn!
Ở đây, tập đảng cạnh tranh
Cho nên tham nhũng khó khăn hơn nhiều
Bác dạy, muốn có tiền tiêu
Thứ nhất, đề cổ Vịt kiêu, có ngay!
Ngón nghề bác dạy, thứ hai
Cong lưng, bị gậy ăn mày ngoại bang
Hoặc vay rồi cứ chạy làng
(Tao không trả đó, Ai làm gì tao!)
Nợ đòi\ ? Chuyện đó không sao
Chẳng lo, có thế hệ sau trả dần !
Tao là đầy tớ ...nhân dân
Thì tao phải được chia phần thịt xôi !
Đầu dân, chêm chệ tao ngồi
Thằng nào hó hé, tao chơi luật rừng
Đưa tao bị gậy lộn lưng
Tao đi các nước phô chưng, làm trò!
Mặt tao đầy mấy lớp mo
Dầy như mặt bác khi mò Minh Khai !

29399

Phan Văn Khởi (Tự Khởi)

PHAN VĂN KHỎI TRẦN TÌNH VỚI DÂN
TỊ NẠN CÔNG SẢN

Ai mang chuông đấm nước người
Tao mang bị gậy, gấp mười, kêu hơn!
Cớ chi tị nạn oán hờn ?
Tại sao không biết cảm ơn Bác Hồ ?
Nước nghèo, tại lũ bưng bô
Nếu như nó chẳng. Bây giờ Đảng tan !
Nhưng thôi, chuyện đó chưa bàn
Bây giờ bàn chuyện tao sang xứ người
Tao đi mượn mớ đô tươi
Để về chia chác cho đời lên hương
Tại sao tị nạn xuống đường
Chống tao, phản đối chủ trương nước nhà ?
Hỏi ai không thích đô la ?
Chết khô như lão Hồ già còn mê !
Còn như báo cáo, thống kê
Đảng nói là XẠO. Tin thì là NGU !
Đảng thuê một lũ bưng bô
Rêu rao thành tích để lừa, mị thói
Đó là "chính sách" muôn đời
Của nòi Cộng Sản lừa người Quốc Gia
Có chi mới lạ đâu mà
Yên, cho tao hốt đô la mang về !
Chống tao mãi thế, tao quê
Đừng lo, Đoàn Đảng đang về âm ti!

29399

DÂN TỊ NẠN CHÀO MỪNG THỦ TƯỚNG PHAN VĂN KHÔI TỰ KHÍ

Kính chào thủ tướng họ Phan
 Ông mang cả một phái đoàn đi xin
 Chúng tôi, tị nạn, ký tên
 Hỏi ông, Độc Lập, Nhân Quyền để đâu
 Tự Do, Hạnh Phúc, Sang giàu
 Sao dân nước Việt góc đầu không lên?
 Bọn ông, một lũ ngồi trên
 Ăn gian nói dối lại thêm bạo tàn
 Nhấn tâm làm nước Việt Nam
 Phần tư thế kỷ tan hoang quá rồi
 Tuí ông đầy ắp đô tưởi
 Còn dân nước Việt người người đói meo
 Làm thì phải vượt chỉ tiêu
 Ăn thì buộc bụng. Giáo điều phải tuân!
 Dân đen đói khổ vô ngần
 Đảng ông, một lũ, từng phân, mập tròn
 Tội kia lớn đã bằng non
 Ngày quyền uy sẽ chẳng còn là bao
 Vẫn xoay, thế cuộc thế nào
 Bọn ông biết sẽ ra sao rồi mà !
 Hãy mau bỏ đảng mà ra
 Trở về với nước, với nhà, với dân
 Nếu không, thì luật chuyển vận
 Vợ con, gia tộc, bản thân khốn cùng
 Nhân nào, quả nấy phải không?
 Hãy về giải đảng nếu ông biết điều
 Tiện đây, nọc đánh dăm hèo
 Cho chữa cái tội làm nghèo toàn dân!

29399

TƯỚNG NIỆM CÔNG ĐỨC
DƯƠNG VĂN MINH

(để tiễn chân Dê Văn Mo về nước)

Ngày xưa cách mạng, cách mông
Giết vua, hại nước, có ông nhập bầy
Tháng Tư đen xuôi tay, hàng giặc
Vở bi hài cay đắng đau thương
Giang sơn chìm đắm thê lương
Đỏ sông máu chảy, trắng xương núi bồi
Mặc con dân dầu sôi, lửa bỏng
Mặc quê hương tang tóc, điêu linh
Mặc ai tù ngục, tội tình
Thản nhiên ông dựa cột đình ăn xôi
Mười mấy năm quê người giấu mặt
Tưởng lương tâm dần vật nhà ông
Ai dè ông tỉnh như không
Đem cây “TRÍ TUỆ” về trồng “ĐỈNH CAO”!
Ông lý luận, ôi chao, tuyệt nhĩ
Rằng người ta ai kẻ lột da
Nên ông về nước dưỡng...”gà”
Để mai ông chết không xa cội nguồn!
Ông tuyên bố chủ trương “bỏ nhỏ” (1)
Để hai bên...xóa bỏ hận thù
Ông về...xây dựng...Lạ chưa!?
Sao không tiêu diệt giặc Hồ cứu dân?

Vì hoà hợp, ông cần hoà giải
 Hoà giải nên ông phải trở về
 Còn mang ý định rủ rê
 Những người tuổi trẻ đi về cùng...xây!
 Xin nói nhỏ câu này, ông nhé
 Ông giúp làm thế hệ chúng tôi
 Như tương, nát bấy ra rồi
 Bây giờ ông lại trở mời gì đây
 Ông về nước dựng xây chế độ
 Khi Cộng quân vẫn đỏ giang sơn
 Vậy là ông cứu nước non?
 (Cứu người kiêu ấy còn hơn giết người!)
 Họ dùng ông nhuộm tươi chế độ
 Nên vội vàng tu sửa dinh cơ (2)
 Cho ông phục vụ dưới cờ
 Chứ nào có phải để nhờ...sửa sai!
 Ôi, phục kiêu khôi hài này thật
 Càng phục ông. Sát đất phục ông
 Xưa, giao cho giặc núi sông
 Nay, về với giặc để cùng dựng xây!
 (Thế là nà thế lào đây
 (Mị dân, ông mị kiêu này nữa sao)
 Trong khi đó, đồng bào i khốn khổ
 Đời viả hê, không chỗ nương thân
 Con thơ khát sữa, thiếu ăn
 Mẹ đi bán máu ngã lăn dọc đường

Gái mười ba má hường, môi đỏ
Bán tuổi hồng để có miếng ăn
Ông về xây dựng....nhà “xăm”
Để du khách có chỗ...nằm. Phải không?
Những em bé miệng nồng hơi sữa
Sớm bụi đời lớn giữa gai chông
Lề đường, góc chợ chạy rong
Thay vì rèn luyện, ngồi trong học đường
Và còn nữa, những thương binh nọ
Cuả cả hai chế độ tạo ra
Mất tay, thiếu cẳng, mù loà
Đói cơm, rách áo, không nhà, lang thang...
Chanh hết nước, ai màng đến vỏ
Nên găm cầu, lòng chợ lắt lây
Hiếu ai, ai hiếu họ đây
Hỏi ông biết nỗi đau này cho chẳng?
Nay về nước, ông rằng...thuyết phục (3)
”Phía bên kia” để thực hiểu nhau!
”Hai bên” xóa bỏ thù sâu
Để ngồi gần lại ngõ hầu dựng xây!
Thương nhà ông thơ ngây quá sức
Chỉ có ông chưa thực hiểu thôi
Chúng tôi hiểu họ lắm rồi
Nên bao người đã thây vùi biển Đông!
Bao người đã chết trong lao ngục
Và bao người uất ức, quyên sinh
Nhìn trăm ngàn nỗi bất bình
Thất phu lòng cũng đau tình núi sông!

"Hai bên" đây là ông với họ
"Hai bên" đây không có chúng tôi
Việc ông làm, cá nhân thôi
Không liên quan đến những người Quốc gia
Nếu ông vì xót xa đất nước
Về với dân chia bước khốn cùng
Lề đường, góc chợ nằm chung
Thì tôi bỏ hết, theo ông, cùng về
Về mà để dinh kia ông ngự
Miệng ông ca xóa chữ hận thù
Ông ơi, đừng tưởng dân ngu
Trò hề cũ rích, ông hù được ai
Điều trông thấy trái tai, gai mắt
Nên thương tình tôi nhắn mấy câu
Chúc ông khi bước lên tàu
Lưng mềm hơn nữa để hầu vinh thân!

(1) – (3) Trước khi về VN, DVM tuyên bố là về để "điều đình" "thuyết phục" CSVN. (Ông không nói rõ là điều đình thuyết phục gì!)

(2) CS sửa dinh Hoa Lan cho DVM về ngự.

ĐẢNG BỊP

(Gửi cán bộ tuyên vận CS)

Hỡi anh, hỡi chị
Tuyên vận kia ơi
Nói chi những lời
Dối gian phét lác
Nếu như mà đảng
Thật sự thương dân
Những thứ dân cần
Sao không cung ứng?
Ví dụ : xây dựng
Thế chế nhân quyền
Để dân ba miền
Sống đời hạnh phúc
Không bắt tù ngục
Kẻ chẳng phục mình
Và nghe tường trình
Điều hay lẽ phải
Tân trang canh cải
Từ dưới lên trên
Tham nhũng, trị liên
Những tên bất hảo
Những thằng nói láo
Cũng loại nó ra

Giữ nó nghĩa là
Ngu dân, mị nước
Có làm thế được
Mới thực thương dân
Nói chi nhiều lần
Mà toàn nói láo!
Thực chất trở tráo
Chỉ biết đô la
Miệng cứ ba hoa
Những lời đường mật
Người dân biết tất
Đảng láo, đảng tồi
Nào phải riêng tôi
Biết rằng đảng bịp!
Anh chị bùng bít
Sự thật làm chi
Nói xạo ai nghe
Mà sao nói mãi
Thôi đừng lải nhải
Tôi biết tổng rồi
Càng nói càng tồi
Càng trơ cái đầu

25499

ĐẢNG CƯỚP CÓ LICENSE

Đảng ăn cướp có lai sẵn
Nghe qua tưởng chuyện cù chân chọc cười
Thì ra ở gầm trời nước Việt
Loài Hồ tinh quỷ quyết gian manh
Nhận mình là kẻ hùng anh
Thực ra là giống hôi tanh nhất đời
Người chết được người người tưởng nhớ
Bởi vì người vạ thuở gương trong
Hạc bay về chốn non bông
Bao đôi mắt ướt, bao lòng ngẩn ngơ!
Còn cái lão Già Hồ phản quốc
Hắn chết đi, dân nước mừng vui
Đảng viên cá sấu lệ rơi
Mặt buồn nhưng cõi lòng thời hân hoan
Ấy bởi bác gian ngoan thế đó
Càng gian manh, cờ đỏ càng tươi
Dạy nhau cướp của giết người
Đồng thời, tay trống, tay dùi khua vang
Đồng bào ở miền Nam thuở ấy
Ai thương quê, chán ngấy Hồ già
Vì Hồ, tàn mạt sơn hà
Vì Hồ, tan cửa, nát nhà muôn dân

Hồ chết để thối thân Hồ lại
Dạy cháu con tác hại thay Hồ
Tham tàn, một đảng ma cô
Nhà lầu đảng ở, tiền đô đảng xài
Cháu con đảng nước ngoài du học
Còn con dân lẫn lóc bụi bờ
Đảng ngồi chễm chệ ô tô
Và trên đùi đảng, cô bồ thật thơm
Xưa thù Mỹ, Trường Sơn diệt Mỹ
Đảng ngày nay ôm đĩ trả thù
Gian tham, hối lộ thi đua
Những lời khuyến cáo: dư thừa, diếc tai!
Ai phản đối, đảng sai bỏ ngục
Khiến dân lành oan ức đau thương
Đảng tiêu xài kiểu đế vương
Còn dân bới rác lề đường kiếm ăn
Tự Do với Công Bằng: Đảng giữ
Nhân Quyền như Dân Chủ: Đảng dùng
Dân hèn buộc bụng thắt lưng
Để cho đảng, cán tướng bưng thịch xôi
Cám ơn Bác, Đảng quá rồi
Tin vào Đảng, Bác, thằng tôi mất quần!
Đảng ta cướp có lai sẵn !

27499

ĐỂ BÁC TỈNH BƠ

Tháng Năm, Mười Chín, ngày gì
Mà sao dân phải đảng kỳ treo ra?
Thưa, ngày rước Pháp vào nhà
Đảng ta đón tiếp như là đón quan
Thế là cờ đỏ sao vàng
Bắt dân dù có ngõ ngang, phải treo
Ngại dân to nhỏ, xì xèo
Vội phao: "Sinh nhật bác yêu, treo cờ!"
Bỗng nhiên, để bác tỉnh bơ!
Thế là cả nước thành khờ, phải nghe !
Đỉnh cao để bác khoe re!
Bác cùng với Đảng kết bè giết dân

8599

LỜI TRẦN TÌNH CỦA BÁC

Nằm trong quần chúng nhân dân
 Nhưng dân với bác chưa lần cảm thông
 Vinh tôn bác? ngoài trông thế đấy
 Nhưng thật ra cháu thấy gì không?
 Nhiều khi cay cứ như gừng
 Bác như một cái bung xung, khác gì!
 Mọi kế hoạch đảng thì đề xướng
 Quyền điều binh khiển tướng đảng cầm
 Bác là thằng lãnh đạo cầm!
 Đảng làm, bác bị hiểu lầm mới oan!
 Dân bất mãn nó toàn chửi bác
 Mất lòng dân do đảng mất lòng!
 Việc ngoài cho đến việc trong
 Từ ngày bác...chết, bác không...nhúng vào ! (thật đấy cháu ạ!)
 Xưa bác sống, thằng nào giỡn mặt
 Là bác sai đem vạ cổ liền
 Về Ba Đình, bác... phục viên
 Nằm đây, lòng bác ưu phiền làm sao!
 Cháu biết đấy, chúng vào Nam bộ
 Cướp tiền tài, lãnh thổ, cướp dân
 Cháu ơi, bác chẳng có phần!
 Đảng viên, vàng lá trăm cân, mỗi thằng
 Bóp cổ dân, chúng nằm ôm gái
 Bác nằm khan có quái gì đâu
 Dân thì tưởng bác cầm đầu
 Hòa vào rửa bác cộng râu không còn!

Bây giờ đảng lại lòn cúi Mỹ
Mua Việt gian. Dụ khi Việt Kiều
Đảng ra toàn những quái chiêu
Bác trong quần chúng, phiêu diêu, biết gì!
Như cái chuyện ly kỳ bữa nọ
Thử vận thời ở phố Bolsa
Nào ngờ tổ trát đảng ta
Đám dân tị nạn Cờ Hoa xuống đường
Treo cổ bác làm gương dạy đảng
Đảng thua cay, đảng phạng Việt Kiều
Năm mươi đô, có chi nhiều
Cớ sao áo gấm quần điều kêu ca ?
Bàn nghị quyết, đảng ta tố bác
Rằng hồn ma bác lạc đi đâu
Sao không phù hộ dếp râu
Mà đi bám cái phao câu Cờ Vàng?!
Đảng chửi bác, dân làng chửi bác
Bác nằm đây ruột nát như bào
Phong trào chống cộng lên cao
Rồi đây bác biết đảng nào mà thắng?!
Bốn phương nay đất bằng nổi gió
Tuổi thanh niên bọn họ tìm nhau
Đứng lên ở khắp năm châu
Đang làm đoàn, đảng điên đầu ngày đêm
Chúng hoảng loạn không kềm được sợ
Sợ rồi đây nước vỡ, bờ tan
Nên sai tuyên vận nói càn
Toàn là những chuyện tầm xàm, ích chi!

Bác nói thật tin đi, cháu ạ
 Đảng ở trong nát rã ra rồi
 Ở ngoài, cái vỏ đầy thôi
 Thanh niên đứng dậy, đảng thời tiêu ngay
 Chúng, một lũ, đến ngày mặt kiếp
 Đã tham lam lại điểm vô ngần
 Đô la, vàng bạc, giai nhân
 Chúng chia nhau hết, có phần bác mô!
 Giá chúng trọng giang hồ luật lệ
 Thì bác đâu có kể cháu nghe
 Bác cùng chúng nó một bè
 Chúng ăn, bác nhin nên ghè nhau chơi!
 Bác là thế Đảng thời cũng thế
 Cháu gây thơ, trúng kế, rồi đời!
 Bác đây, chúng nó còn chơi
 Nằm khan mấy chục năm trời, ước ghê!
 Bác dạy chúng hành nghề thọc huyết
 Nghề lưu manh, chém giết dân lành
 Đến nay, tài chúng thành tinh
 Giành ăn, bọn chúng còn rình giết nhau!
 Thì tài cháu tới đâu mà vội
 Làm thứ chi con rối thế này?
 Bác Hồ thương cháu thơ ngây
 Nên cho cháu cái bô đây. Bưng đi!

10599

KẾ HOẠCH TRỒNG NGƯỜI

(tặng các cháu tuyên vận và các cháu du học sinh
chưa tiến bộ)

Mười năm Bác Đảng trồng cây
Trăm năm kế hoạch độc thay: Trồng người
Mới hăm bốn năm thôi mà đã
Cây người kia đơm quả nảy cành
Quả thì chua kể hơn chanh
Cành thì nhựa độc chảy quanh bốn trời!
Quả ửng đỏ khắp nơi trong nước
Đỏ càng nhiều, độc được càng ghê
Mưu ma chước quỷ, ngón nghề
Tệ đoan xã hội trăm bề, tuyệt cao
Cây của đảng, quả nào cũng độc
Lan tràn ra mọi gốc, mọi hang
Tuyệt chiêu, vẫn kiểu la làng
Sáng ra tòa án, tối làm tiệc khao
Đấy sản phẩm đỉnh cao là thế
Đếm không xong mà kể không cùng
Cán to, cán nhỏ, cán trung
Dâm ô, thói nát, mọi từng, mọi nơi
Dẫn thiếu niên vào đời trụy lạc
Để chột thui thành đám quả sâu
Gái, trai, băng đảng thần sầu
Xì ke ma túy cung cầu thả ga!
Biến lớp trẻ đến mà như thế
Cốt đỉnh cao chúa tể muôn đời

Trồng người kiểu ấy than ôi
 Chỉ loài hiểm ác tanh hôi mới trồng
 Quả đã thế, càn không kém thế
 Đẳng cho càn mọc để làm tay
 Từ Đông, càn với sang Tây
 Càn trơ lá đỏ lại đầy những lông
 Càn tìm khối cộng đồng càn bám
 Như quỷ rình theo ám người ta
 Bưng bô, du học.... Ui da!
 Liếm trôn đế quốc, thờ ma giặc Hồ
 Dùng thủ đoạn hỏa mù đậm thọc
 Dùng truyền thông bôi móc lung tung
 Sủa như chó mắc đường cùng
 Như đầu gà chằm...văng tung mọi người...
 Đỉnh ảo tưởng muôn đời đỉnh vũng
 Dù biết rằng đỉnh những ngả nghiêng
 Đỉnh thuê tuyên vận tuyên truyền
 Càng tuyên thì lại càng phiến đỉnh ơi!
 Bởi vì đẳng rất tồi, rất điểm
 Đẳng nhỏ rồi, đẳng liếm sạch trơn
 Điều ngoa, một lũ nhờn nhờn
 Mưu sâu, chước độc nào hơn trồng người
 Trồng người thế muôn đời không khá
 Hãy chờ ngày gốc rễ càn tan
 Xưa nay chính sách dã man
 Chỉ là tự diệt, tự tàn mà thôi
 Giờ linh, chuông điểm kia rồi!

CỘNG HÓT, CỘNG NGHE

Cảm thương tuyên vận các anh
Đua nhau ăn nói lưu manh khiếp người !
Có thể chưa biết mùi quỷ dữ
Nó xúi gì là cứ làm theo
Hoặc là không hiểu bao nhiêu
Hoặc vì cơm áo mà liều làm loa
Bình vẫn cũ, đậm đà rượu mới:
"Đồng bào ơi, nghĩ tới quê hương
"Về đây, nếm ruột thân thương
"Trước làm bạn, sau liệu đường ta khuyển
"Thì Đảng sẽ tặng liền dân chủ
"Và cho thêm hai chữ nhân quyền!"
Trời ơi, ta muốn cười điên
Ngây thơ thế để chết thêm nữa à?
Ta thấy Cộng, nhấn ga, ta "dzọt"
Bởi nếu không, nuốt gọn, Cộng làm
Chứng minh, kìa, nước Việt Nam
Toàn dân dưới ách dã man giặc Hồ !
Đảng tham ác vét vợ đầy túi
Còn dân lành hấp hối, tro xương
Phải chăng là đấy, tình thương
Nhân quyền, dân chủ Đảng thường ba hoa?
Vốn vẫn giỏi điêu ngoa ngon ngọt
Cộng có hay , Cộng hót, Cộng nghe
Còn ta, ta đã chán phè
Những trò phỉnh gạt của bè lưu manh!

23699

HOAN HÔ QUAN CHỨC ĐẢNG VIÊN

(theo tin Thời Báo Kinh Tế Việt Nam tại Saigon, Ngụy
Quyền CS. tại Trung Ương Hà Nội tự ý lấy hơn 600
mẫu đất công cho thuê hoặc làm nhà để ở)

Đất nào có nở thêm ra
Cho nên "Trí Tuệ" Đảng ta tiến hành
Ngay trong khu vực Nội thành
Trung Ương chia chác tan tành đất đai
Đất : Của công, chẳng riêng ai
Dù dân mua, vẫn vẫn bài : Đất Công
Luật rừng, thôi cũng cho thông
Nhưng Trung Ương lại đi dùng làm riêng
Đất nông, cho phép đảng viên
Bán, mua, trao đổi, tư riêng, dựng nhà
Cất xây trái phép diễn ra
Nhiều nơi, ngay tại Thành Hà, Trung Ương!
Điển hình: Phù Lỗ, (Sóc Sơn)
Tây Hồ và cả Nghi Tàm : giống nhau
Ký ba mươi vụ đấu thầu
Không theo luật định, cung, cầu đặt ra
Khu trồng cây đảng xây nhà
Đất công đem bán, đảng ta gom tiền
Bỏ vào túi để xài riêng
Hoan hô quan chức đảng viên nhà Hồ !!!

27799

GIÚP LIÊN HIỆP QUỐC

(Tin các báo: theo ước tính của trường trình phát triển LHQ. thì 40% ngân khoản dành cho một dự án cải tiến hành chánh ở Quảng Bình VN đã bị cán bộ xử dụng phí phạm)

Cứ theo văn bản phúc trình
Của Liên Hiệp Quốc, thật tình, vui ghê!
Muốn giúp bọn "nhà nghề" cải tiến
Nên trường trình phát triển góp tay
Tiền dành cho dự khoản này
Thì gần phân nửa đã bay mất rồi
Đâu nước mắt mồ hôi mà tiếc
Của trời cho cứ việc tiêu xài
Số hên, cờ đến tay ai
Mà không biết phát cũng hoài cờ đi
Nghĩ được thế, tức thì đại cán
Tranh nhau xài, mua bán lung tung
Xe hơi, vật liệu văn phòng
Mua vào với giá "thối phồng" gớm ghê
Và ngoại quốc, đi, về như chợ
(Chứ ở nhà với vợ, không khôn!)

Đỉnh cao, còn đỉnh nào hơn
Giúp Liên Hiệp Quốc sạch trơn túi tiền!
Sao Liên Hiệp Quốc lại phiền ?

27799

AI NGƯỜI XÓT CỘI THƯƠNG NGUỒN

TIỀN là mạch máu nuôi thân
TIỀN là hơi thở giữ phần tồn sinh
Từ Tổ quốc đến Gia đình
Cần TIỀN trong mọi tiến trình dựng xây
Không TIỀN, giỏi cũng bó tay
Có TIỀN, dở cũng thành hay, lạ gì!
Từ ngày bỏ nước ra đi
TIỀN dân tị nạn tuôn về biết bao!
Chính nhờ TIỀN ấy đổ vào
Cho nên cái lá cờ sao sống còn!!!
Ai người xót cội thương nguồn
Xin đừng dan díu, bán buôn với HỒ
Bán buôn dù nhỏ, dù to
Cũng là phản bội cõi bờ Việt Nam
Phản dân tộc, phản anh em
Đồng thời bôi bẩn họ tên chính mình

6899

TIỀN ..?

(đáp bài "Ai Người Xót Cội Thương Nguồn")

Trên đời ai cũng cần tiền
Nếu không có nó ưu phiền làm sao
Từ ngày Cộng Sản tràn vào
Miền Nam nhuộm đỏ máu đào tuôn rơi
Bao người chết ở biển khơi
Bao người bỏ xác ở nơi núi rừng
Đạn bom tung toé từng bùng
Đầu rơi máu đổ chào mừng Bác vô
Tiền đâu mua thuốc vải xô?
Quần trên đầu trẻ ra mồ tiền cha
Tiền đâu xây lại cửa nhà..
Tiền đâu nuôi Cán bộ già trên ngai?
Cho nên cần đến tiền tài
Sống nơi Hải ngoại lai rai gởi về
Đô xanh thơm phức phát mê
Đảng ta khoái lắm hồng chề chút nào
Sẵn đây nhấn mấy tay giàu
Tiền bạc trúng mảnh ào ào gởi cho
Có tiền sẽ có tự do
Tha hồ hút chích Đảng cho thả giàn
Còn như mấy tên Việt gian
Muốn tiền "Cờ đỏ sao vàng" cột đuôi

Huy Minh

HIẾU VÀ TRUNG

Mẹ cha ai chẳng xót thương
Anh em ai chẳng tìm phương đỡ đần!
Cô, dì, chú bác, tình thân
Giúp nhau là việc rất cần, tất nhiên!
Tình nhà, chữ Hiếu không quên
Chữ Trung, tình nước phải trên tình nhà
Nên dù xót mẹ thương cha
Khi cần giúp đỡ gởi quà là hơn
Thương nhà, nước lại càng thương
Xin đừng phản bội quê hương giống nòi
Dân đen cùng khổn lắm rồi
Gởi tiền là tiếp tay người giết dân!

6899

BÁC VẤN CÒN...TRINH!

(gợi dân chống cộng, nhóm kết tội bác lừa dối
dân là không có vợ)

Này dân chống cộng nghe đây,
Vợ hay không vợ, chuyện này có sao!
Việc nhà bác, thằng nào théc méc
Thì bác cho mò ...tép, nghe chưa?
Cũ rồi, chuyện tự ngày xưa
Trần Dân Tiên nó viết bừa, thế thôi...
Nay bác tiến bộ rồi, cháu ạ
Việc vợ con, thiên hạ thường tình
Ngay như những chuyện linh tinh
Cháu Minh Khai, cháu Thị Bình, cháu Xuân
Cháu hộ lý, bình quân dăm đứa
Vớ bác là một bữa điểm tâm!
Thương dân, bác vốn... thương ...thâm
Đứa nào bảo bác tà dâm, chết liền !
Bắc, Trung , Nam ba miền câm nín
Dân Cờ Vàng sao biết mà khui?
Người đời, ai chẳng có đôi
Tại sao bắt bác mồ côi nhin...thèm?
Ừ, bác vẫn lem nhem đấy chứ
Và đã cho mấy đứa ...hy sinh!
Thế nên bác vẫn còn...trinh
Trừ khi lúc bị âm binh nó hành

Nào gái Tàu hoa chanh, hoa bưởi
Nào đầm non đằm đuối hoa mơ
Và bao cháu Việt ngây thơ
Có đâu bác nữ làm ngơ, coi thường!
Của trời đấy, nỡn nường là thế
Họa có điên mới để mà dòm!
Đàn em chờ hưởng sái non
Bác đâu tham thế, ăn ngon một mình!
Nhưng bác hỏi thiệt tình...hỏi nhỏ
"Sao chú mày biết rõ chuyện tao ?
"Chống thì chống nhẹ thôi nào!
"Phang chi mạnh thế, bác trào máu tươi
"Bác còn trinh đấy, cháu ơi!!! "

17999

PHỤC BÁC ĐI NÀO

(Tin VN: Hàng hóa giả tràn ngập thị trường VN,
gây khó khăn cho các công ty sản xuất hàng thật)

Hàng hóa giả có chi tệ hại ?
Có chi mà oai oái cả lên !?
Bác nhờ giả họ, giả tên
Nên hồn ma bác bay lên như điều
Trách chi bọn cháu yêu của bác
Giả càng nhiều thì bác càng dzô
Đấy là sách lược họ Hồ
Công trình bác học từ lò Mác Lê
Chở bởi móc, khen chê mà chết
Đảng mất ăn, đảng nện võ đầu!
Có gì mới lạ nữa đâu
Cái màn hàng giả từ lâu, cũ rồi!
Từ cái thuở làm bồi, lạy Pháp
Đã nhập nhằng, mỡ nạc, lưu manh
Giả từ khi mới khai sinh
Giả cho đến lúc Ba Đình nằm trơ
Giả cho đến bây giờ vẫn giả
Từ đỉnh cao xuống cả hạ tầng
Miệng thì phục vụ nhân dân
Tay thì bóp cổ, tay lần hầu bao!

Vệ m thì có khi nào chân thật
Giả muôn năm, lừa tất mọi người...
Ngay như tiểu sử đời ươi (1)
Trần Dân Tiên viết, giờ ơi, trò hề!
Giả mạo đủ, tự phê: không vợ
Nhưng con thì cả mớ là con
Giả mà như thế mới ngon
Chữ hàng hóa giả tài còn chưa cao
"Nhân dân" phục Bác đi nào !!!

3999

(1) Bác bảo tổ tiên bác do khổ mà ra. Tha Hương
tôi kính trọng bác, không dám nói đến tên húy của
nhà bác nên chỉ dám nói đến vợ, họ hàng nhà
khổ đấy thôi.

HÃY XIN LÀ GIỌT NƯỚC TRẦN

(Gửi Sinh Viên Việt Nam, những người đứng lên biểu tình chống Phan Văn Khải và chế độ độc tài tại Tân Tây Lan)

Nghe tin: du học sinh viên
Đấu tranh cho chữ Nhân Quyền Việt Nam
Chào mừng bạn, người sang du học
Có con tim, khối óc công minh
Nhìn dân, xót nỗi điều linh
Nhìn non sông thấy đau tình non sông
Thấy những điều bất công tràn ngập
Thấy tham tàn của lớp ngòi trên
Bất bình, đốt ngọn nến thiêng
Vì Tự Do với Nhân Quyền, đấu tranh!
Không vì bởi công danh, quyền lực
Không vì lời xúi giục cá nhân
Mà vì xót nước thương dân
Lương tâm, chính nghĩa, canh tân cùng người
Ngọn nến đó, rạng ngời nhân bản
Đã thấp cao soi sáng đêm dài
Ai người mê ngủ hỏi ai
Nghe chẳng sông núi u hoài gọi tên
Nghe chẳng tiếng kêu rên trầm thống
Và thấy chẳng nòi giống suy tàn

Trong khi ngoại quốc, lân bang
Dân người tiến bộ giàu sang thế nào?
Xin thương xót đồng bào quốc nội
Sống cuộc đời tăm tối hơn đêm
Đứng lên cùng với sinh viên
Đấu tranh đòi lại nhân quyền cho dân!
Bất bạo động hay cần bạo động
Tùy thế thời, tùy lúc, tùy cơ
Lòng dân, nước đã đầy bờ
Chỉ thêm một giọt là chờ vỡ tan
Hãy xin là giọt nước tràn!

13999

TÂM SỰ HỒ CHỦ TỊT

(Bác Hồ Chủ Tịch tâm sự với Phan Văn Khởi trước
khi Phan Văn Khởi đi Tân Tây Lan)

Khải ơi, nguy thật rồi nghe
Du sinh, Cộng đảng, hằm hè choảng nhau
Bác ngay ngay lo rầu lắm đấy
Bởi vì rằng bác thấy du sinh
Bảo nhau phản lại đảng mình
Đứng lên, chúng nó biểu tình khắp nơi
Cụ Mác hỡi, chúng bơi ngàn tội
Mà đảng viên gạo cội cầm đầu
Cụ Lê ơi, chúng tìm sâu
Rêu rao cho cả hoàn cầu nó nghe
Khải hỡi Khải, cái phe nó mạnh
Bởi nó đi theo cánh Cờ Vàng!
Nghe đây, lệnh bác, hãy làm
Tăng thêm cộng nhí nhập đoàn du sinh
Để lẫn lộn, biểu tình chống đối
Làm ăng ten, phá thối đấy mà!
Khi Cờ Vàng nhận ra ta
Sông kia, nước đã đục ra mất rồi!
Chơi vố ấy ta lời cháu ạ
Một mũi tên bắn cả mấy thằng
Những thằng phản động lằng xằng
Cho du học lại làm xằng. Giận không !
Rồi mày biết tay ông, con ạ
Mày về đây, ông đá mày dzăng!
Không chia mày nữa, phần ăn
Không cho mày nữa, chỗ nằm đỉnh cao
Mày ở lại, đưa nào tin nữa ?

Con sâu kia đã vữa nồi canh !
 Phản gián, bác tặng đồ xanh
 Thưởng công cho đảng lưu manh ăn xài
 Còn phản động, đói dài, chết ngắc
 Bác không chi một cắc nữa đâu
 Chớ mà đi khắp năm châu
 Biểu tình biểu cảnh là châu cụ Mao!
 Mũi tên bác nhắm vào bọn nữa
 Là những thằng bên lửa, bên gan
 Thiết tha với lá Cờ Vàng
 Nhưng mà chẳng biết kết đoàn cháu ơi !
 Bác nổi tiếng nhất đời, quỷ quyết
 Giỏi gài người, khéo tết Mậu thân
 Dù ta thua chạy sút quần
 Cháu chôn tập thể nhưng thân bác còn
 Đây cháu Khải, bác khôn là thế
 Người bác gài đâu dễ tìm ra
 Cho nên cháu cứ ôn hòa
 Khi thằng phản động đòi ta nhân quyền
 Nhấn cộng nhí càng nên cẩn mật
 Bởi nó đi làm vật hi sinh
 Nằm vùng, bảo nó biểu tình
 Tuồng mà đóng dở, gia đình nó tiêu
 Hỡi các cháu thân yêu của bác
 Hỡi cụ Mao, cụ Mác, cụ Lê
 Cụ ơi, cờ cụ, chúng chê
 Du sinh bọn chúng đi mê Cờ Vàng
 Ba Đình tôi sợ chẳng an
 E mai chúng lấy cờ vàng chúng treo!

20999

CHÀO MỪNG CHỊ, CHÀO MỪNG ANH

(gửi các bạn du học sinh tiến bộ. đã đứng lên biểu tình,
tranh đấu chống lại CSVN, đòi Nhân Quyền tại Tân
Tây Lan)

Chào mừng anh chị sinh viên
Xuất dương, du học ở miền tự do
Đã nhận thức được trò lừa gạt
Của tập đoàn Cộng Sản Việt Nam
Một bày lang thú dã man
Chỉ lo tư lợi giàu sang riêng mình
Nào phung phí linh đình yến tiệc
Nào tham ô, sản nghiệp kếch xù
Vừa gian, vừa ác, vừa ngu
Vừa đen tối dạ, vừa mù lương tâm
Dưới ách chúng, toàn dân câm điếc
Sống hôm nay, nào biết ngày mai
Đời là mẩu sắn, củ khoai
Tinh thần, vật chất mệt nhoài, đau thương
Con cháu có đến trường quốc nội
Cũng khó khăn, đừng nói đi ra
Nước ngoài, đến xứ người ta
Để mà học hỏi tinh hoa của người
Mừng anh chị sống đời tiến bộ
Không đi theo nếp cũ đường xưa
Thức thời, hiểu lẽ thiên cơ
Nhìn người, thấy được mình thua kém người

Và thấy được ở thời Cộng Sản
Dân khốn cùng trong vạc dầu sôi
Nên cùng chung với muôn người
Thấp lên ngọn nến, vì đời, đấu tranh
Dưới cờ vàng, kết thành một khối
Để đập tan mảnh lời nhà Hồ
Đập tan quỷ quyệt mưu mô
Nằm vùng, phản gián, trở cờ, giao lưu
Dân oan khổ trăm chiều, mệt lả
Non sông ta đủ đã tan tành
Chào mừng chị chào mừng anh
Chung vai góp sức đấu tranh diệt Hồ
Đứng lên, đòi lại cơ đồ
Thiên niên kỷ mới đến giờ đổi thay!

22999

HỎI TỘI ĐỈNH PHIÊU

Này, nghe ta hỏi, Đỉnh Phiêu
Tại sao lũ lụt tiêu điều thứ dân ?
Xưa đảng đã bao lần tuyên bố
Rằng "anh" trời đi chỗ khác chơi
Để cho bác đảng làm trời
Tung mưa, ném gió cho người khiếp oai
Rứa, mấy chục năm dài, hỏi đảng
Đảng làm ... tình, làm... loạn. Đã chưa ?
Làm chi ...bão lụt mất mùa
Hay là bác đảng chào thua ...bà Trời ?
Hay tại đảng, lũ người độc ác
Nên thiên tai, hoạn nạn, trời răn ?
Đỉnh ơi, Đỉnh kíp ăn năn
Dạy nhau bốn chữ " Ý Dân, Ý Trời "
Còn nếu Đỉnh lý ngôi trên đỉnh
Và bo bo chuyên chính, độc tài
Thì trời sẽ giáng thiên tai
Đỉnh cao, đỉnh thấp đổ nhào tới nơi
Chớ khoác lác chống trời mà khốn
Phút thiên tai Đỉnh trốn đường mô ?
Mở to con mắt mà chờ !

121199

XIN CHỖ NGÂY THƠ

Nước về, nước đã dâng cao
Thành cơn lũ lụt đổ vào nhà dân
Dân vốn đã thiếu quần, thiếu áo
Nay mất thêm rau cháo, khoai ngô
Tưởng rằng đảng sẽ mở kho
Cứu dân, gạo mẩm giúp cho cấp thời
Nhưng đảng lại chờ người nhân đạo
Từ bốn phương ủy lạo dollar
Dân càng khốn khổ rên la
Đảng càng lớn tiếng... hít hà...thương dân !
Dân đói lạnh, chết dần từng đám
Nước cuốn trôi, càng thảm, càng hay
Vì tiền cứu trợ càng đầy
Tha hồ cho đảng dài tay chặn đầu
Đảng phung phí cao lâu tử điểm
Đảng nhà lâu, chưng diện, ô tô
Còn dân, lớn bé tô hô
Trẻ rao nước mắt, già phô xương sườn
Ai tỏ dạ can trường, bất khuất
Thì cuộc đời sẽ thật thảm thương
Nếu không chết giữa " thiên đường"
Cũng "nồi phản động" xanh xương ngục tù !
Ôi, Cộng đảng là như thế đó
Gởi tiền về đừng có ngây thơ
Đưa mà trực tiếp, thì đưa
Chỗ đưa qua Vẹm, chúng lừa mà đau

131199

TÌNH... CÁ THỐT

“NHIỀU ĐIỀU PHỦ LẤY GIÁ GƯƠNG”

Trời ơi, Bác, Đảng bắt lương cùng mình!

Bác thì tu đã thành TINH

Đảng thì cũng đạt công trình thành YÊU

Lưu manh, gian dối, tuyệt chiêu

Nói toàn những chuyện giáo điều mị dân

Dụ dân góp gạo nuôi quân (*)

Đến khi quân lớn, tiền dân, quân vô

Nhà dân, quân cướp, quân vô

Quân vợ, quân vét, không chừa thứ chi

Kinh tế mới, bắt dân đi

Phận dân, giun kiến. Kêu gì? ai nghe!

Kêu là phản động, đảng ghè

Than là chống đối, thuộc phe kẻ thù!

Thế là cải tạo, dân tù

Thế là quân, đảng, bác Hồ liên hoan!

Ai ơi, cứu lấy giang san

Cứu dân thoát ách bạo tàn Hồ Tinh

Quân, dân “Cá Thốt” chỉ tình

Quân là Đảng, Bác, chỉ rình giết dân

131199

(*) hũ gạo cứu quốc

THƯƠNG NHAU CỨU TRỢ

Năm này, nhớ chuyện năm xưa
Thiên tai, lũ lụt, nước đưa vào nhà
Vật trôi, người chết đầy ra
Lòng nào lòng chẳng xót xa giống nòi
Dù cho phiêu giạt quê người
Bảo nhau hạt gạo làm mười, cắn ra
Đồng thời, quốc tế, người ta
Động lòng nhân đạo, dollars gửi về
Muì tiền làm đảng cuồng mê
Cãi nhau chí chóc, lập bè hại nhau
Nạn nhân thì vẫn thương đau
Còn con cháu Bác được giàu được sang
Hôm nay nước lại dâng tràn
Lòng nhân lại góp, lại mang tiền về
Thà hồ bác đảng đê mê
Nhân cơ lũ lụt, hành nghề bắt lương
Thương nhau, cứu trợ đúng đường
Đừng đem tiền của cúng phường lưu manh!

151199

TÌNH... CÁ THỐT

“NHIỀU ĐIỀU PHỦ LẤY GIÁ GƯƠNG”

Trời ơi, Bác, Đảng bắt lương cùng mình!

Bác thì tu đã thành TINH

Đảng thì cũng đạt công trình thành YÊU

Lưu manh, gian dối, tuyệt chiêu

Nói toàn những chuyện giáo điều mị dân

Dụ dân góp gạo nuôi quân (*)

Đến khi quân lớn, tiền dân, quân vô

Nhà dân, quân cướp, quân vô

Quân vợ, quân vét, không chứa thứ chi

Kinh tế mới, bắt dân đi

Phận dân, giun kiến. Kêu gì? ai nghe!

Kêu là phản động, đảng ghè

Than là chống đối, thuộc phe kẻ thù!

Thế là cải tạo, dân tù

Thế là quân, đảng, bác Hồ liên hoan!

Ai ơi, cứu lấy giang san

Cứu dân thoát ách bạo tàn Hồ Tinh

Quân, dân “Cá Thốt” chi tình

Quân là Đảng, Bác, chỉ rình giết dân

131199

(*) hũ gạo cứu quốc

THƯƠNG NHAU CỨU TRỢ

Năm này, nhớ chuyện năm xưa
Thiên tai, lũ lụt, nước đưa vào nhà
Vật trôi, người chết đầy ra
Lòng nào lòng chẳng xót xa giống nòi
Dù cho phiêu giạt quê người
Bảo nhau hạt gạo làm mười, cắn ra
Đồng thời, quốc tế, người ta
Động lòng nhân đạo, dollars gửi về
Muì tiền làm đảng cuồng mê
Cãi nhau chí chóc, lập bè hại nhau
Nạn nhân thì vẫn thương đau
Còn con cháu Bác được giàu được sang
Hôm nay nước lại dâng tràn
Lòng nhân lại góp, lại mang tiền về
Tha hồ bác đảng đê mê
Nhân cơn lũ lụt, hành nghề bắt lương
Thương nhau, cứu trợ đúng đường
Đừng đem tiền của cúng phường lưu manh!

151199

ĐẠO ĐỨC BÁC HỒ

(Ngày 11.11.1999, đài VBN phỏng vấn Lê Hoài Trung, cán bộ CS, cô Nguyễn Trần Quỳnh Trang đã nhấn mạnh câu hỏi là Hoa Kỳ cứu trợ bão lụt cho CSVN có 25 ngàn dollars như thế có quá ít không)

Giận cho chú Mỹ ngu si
Giàu tiền sao chẳng ngon chi vụ này !
Dân bác lụt đêm ngày khốn khổ
Trẻ lại già đói đổ cờ sao
Chúng ta nay đã bang giao
Chi cho điệu để đỉnh cao bác nhờ !
Bác mê lắm, những bơ cùng sữa
Gà rô ti mỗi bữa một con
Lợn bờ, rượu ngoại thứ ngon
Thịt dê, chọn loại dê non, nhú sừng
Chú cứu trợ, bác mừng, tưởng khảm
Nào ai ngờ có thắm vào đầu
Hăm lăm ngàn, ngó thêm râu
Này, đừng trách bác buông câu chữ thể !
Tiền tư bản, bác chê cũng phí
Mà nhận thì tức khí, đau gan
Tiếc hồi Bác chiếm miền Nam
Bác vì nhân đạo, không làm đến nơi

Không thì chú tiêu đời, chú ạ
Bác đã toan đánh rã Sinh tân (1)
Để mà phỏng...(à..) giải phóng Mỹ nhân (2)
Nhưng sau bác thấy chưa cần nên ...tha !
Nay vô ơn đến mà như vậy
Chú không thương bác...lậy chú à ?
Chú không chi khảm dollar
Thì sao bác đủ đến nhà tắm hơi ?!
Sao chia đủ con rơi của bác
Dù mỗi tên đồng bạc mà thôi ?
Còn đâu dư để cho người
Thiên tai bão lụt? Chú chơi bác à ?
Liệu hồn, bác đánh bỏ cha!

151199

(1) Washington DC, nơi có tòa Bạch ốc của chú

(2) Bác có học lóm chút chữ hán, "Mỹ nhân" bác
dùng đây là "nhân dân Mỹ" chú ạ

LỜI MẸ

Mẹ biết lòng con đau khổ
Khi mà con, mẹ xa nhau
Mẹ biết lòng con đau khổ
Khi quanh con nhan nhản lũ ma đầu
Với cộng đồng nó là những con sâu
Với dân tộc nó là loài phản bội
Nó chống cộng giả vờ
Nó bán buôn nguồn cội
Nó vỗ ngực nhận là con
Nhưng nó đâm mẹ sau lưng và để mẹ nó nằm hấp hối!
Con hãy nhìn về quê hương
Để thấy rõ hơn nó là một bầy lang sói
Nó xâm nhập cộng đồng
Tạo hoả mù, phá rối
Để cốt giảm tiềm năng chống đối
Của những người yêu chân thật, tự do
Con nhớ nghe con,
Nó quỷ quyết một lò
Nhưng dán quanh mình những mỹ từ nhân đạo
Ngon ngọt trăm điều
Nhưng toàn nói láo
Nó đội lốt con cừu nhưng thực ra nó là con cáo
Mẹ rất đau lòng
Vì có những đứa con u mê tàn bạo
Trên quê hương,
Nó cướp của dân cả từ chén cháo

Đến đất đai, nhà cửa, bạc tiền
 Nó phá rừng, đẵn gỗ liên miên
 Nên dân tình lũ lụt
 Người dân chết vì nước dâng, nước cuốn
 Nó tỉnh bơ, ăn chặn bạc tiền
 Suốt sáng, thâu đêm
 Nó vui trong những trận cười nghiêng ngả
 Nơi hải ngoại nó giở trò xảo trá
 Kêu gào chất xám, tình thương !
 Vì biết rằng con thương nhớ quê hương
 Nó chơi trò vắt sữa
 Bọn chúng nó muốn giàu thêm, giàu nữa
 Nên bịp lừa "đổi mới, canh tân!"
 Nếu thực lòng yêu nước thương dân
 Sao nó không cải tổ ?
 Chế độ nó chỉ đưa dân xuống hố
 Con ơi, cảnh giác đề cao
 Con đứng ngay thì nó sẽ đổ nhào
 Vì bất nghĩa có bao giờ tồn tại !
 Kẻ đồn cây thì làm sao có trái ?
 Hãy tránh xa loài dã thú, con ơi
 Nó, giống Hồ ly giết hại loài người !

91299

THÌ XIN DẸP NỖI BẤT BẰNG

(Gửi anh chị em quốc nội và quốc ngoại)

Chị, Anh, có thấy gì không?
Dân lành cùng khổ, núi sông đau buồn
Vì đâu lũ lụt tang thương
Hàng trăm người đã theo nguồn nước trôi
Tại ai? há phải tại trời?
Phá rừng, bán gỗ, tại người mà ra!
Đau thương cả một sơn hà
Chỉ riêng có đảng sống mà hơn tiên
Tham tàn từ dưới lên trên
Cửa nào cũng phải có tiền mới thông
Toàn dân chẳng kẻ vui lòng
Cuộc đời phong tỏa trong vòng buồn đau
Tệ đoan, xã hội nát nhàu
Nào câu trung hiếu, nào câu nhu thuận
Lương tâm, đạo nghĩa, nhân luân
Còn chi đâu! Đã phù vân vì tiền!
Trẻ không trí đức trau rèn
Ổm đau, không có thuốc men cho già!
Thanh niên, sống cuộc bê tha
Tương lai dân tộc sẽ là về đâu?
Hỡi anh, anh có lòng đau
Hỡi chị, chị có lòng sầu hay chẳng?
Thì xin dẹp nỗi bất bằng
Dựng xây hạnh phúc muôn năm cho đời
Đứng lên anh chị em ơi!!!

101299

VỀ ĐÂY GÓP MỘT BÀN TAY

Tỉnh đi về với quê hương
Vì nòi Cộng Sản trên đường diệt vong
Không cần lưỡi kiếm, dây cung
Cũng không cần cả đạn đồng, một viên !
Bởi vì dưới nát như trên
Tham dâm, tàn ác, chuyên quyền, mị dân
Cướp từ cái áo, cái quần
Ruộng vườn của cải chẳng nhân nhượng gì
Cướp từ lon gạo cướp đi
Ngọt ngào thủ đoạn tinh vi gạt lừa
Triệu người, không một người ưa
Lòng dân tức nước, vỡ bờ, dĩ nhiên !
Và vì tất cả ba miền
Đứng lên lấy lại nhân quyền, tự do
Độc tài đảng trị, thành tro
Ai ơi, có thấy thế cờ đổi thay ?
Về đây, góp một bàn tay
Tỉnh đi kéo nữa mai này thiệt thân!
Ngày tàn của đảng đã gần
Bạn ơi, đất nước, người dân đang chờ!

141299

VẦN THƠ TỰ TRÁI TIM NGƯỜI

(gởi Hồ Chí Minh và các cháu tuyên vận)

Nguyễn Ái Quốc, Nguyễn du côn
Về ngay hỏa ngục kéo hồn mi tan !
Cũng vì mi, điều tàn lịch sử
Cũng vì mi, muôn sự tan tành
Vì mi, bao triệu dân lành
Bỏ thân biển thẳm, non xanh, rừng già
Bởi vì mi, nhà nhà khốn khổ
Bao triệu người phải bỏ quê hương
Sống đời lưu lạc viễn phương
Mà sao mi vẫn tìm đường mi theo ?
Để quấy phá trò yêu, trò quý
Mi bám chân như đĩa thế này!
Nếu mà Cộng sản là hay
Đảng viên sao phải bỏ bầy hờ Cung?
Cộng đảng đến đường cùng rồi đó
Hãy tìm về Bắc Pó đi con
Sai chi tuyên vận lon ton
Viết nhăng viết nhít vinh tôn cáo già?
Bởi thực chất mi là tên điểm
Rúc dít Nga lại liếm trôn Tàu
Bây giờ nịnh Mỹ nhà giàu:
Con lạy ông. Cúi thấp đầu, lạy ông...
Các cháu hỡi, kìa, trông bác cháu:
Mất cáo già hau háu thềm đô

Nên sai các cháu nhi nhô
Liếm chân "phản động" nhỏ to xin tiền!
Bác của cháu vô liêm sỉ thế
Thì làm sao dạy để cháu ngoan
Ván cờ cháu ạ, sắp tàn
Nên sai cháu nói, nói càn, nói điên
Ta biết cháu vì tiền phải nói
Nếu cháu không, đảng gọi cháu về
Thế là đời cháu thảm thê
Bữa ăn đâu được đề huề sữa bơ!
Túi đâu có tiền đô mà nhắng
Nên cháu đi nói nhặng, nói cuồng
Dù tâm các cháu lo buồn
Lo ngày đảng chết, cháu chuồn cõi mô
Nửa đời cháu theo Hồ đã mệt
Nửa đời sau cháu biết ra sao
Khi mà bác đảng đổ nhào
Muộn rồi, tướng cướp cháu trao duyên lầm!
Mau khôn, bỏ đảng, hồi tâm
Gởi người tuyên vận mấy vần từ tìm
Tĩnh đi, đúng hướng mà tìm !

28100

CHUYỆN KIỀU

(tin trong nước nguồn tiền từ nước ngoài tuôn về, đương quyền CS có tiền đã quy hoạch, phát triển thành phố, giải tỏa nhà dân lấy đất để xây cao tầng, trả dân một số tiền tượng trưng. Khi chung cư xây xong, CS bán lại cho dân với giá rất cao, dân thường ít ai mua nổi, do đó, dân phải tá túc ở lề đường, gầm cầu, quán chợ)

Kiều ơi, hãy công tiền về
Càng nhiều, Bác đảng càng mê mẩn kiêu
Cho đảng phung phí ăn tiêu
Xây cung điện đẹp để kiêu về khen
Đảng quy hoạch đảng... lem nhem
Biết không, dân đã khổ thêm vì kiêu!
Bởi vì đảng lăm tiền tiêu
Đảng ta tác quái, tác yêu, đủ trò
Phát triển thành phố tự do
Đảng cần đất, đảng sẽ cho đuổi nhà
Giá mười, bồi trả dân ba
Hỏi ai dám bảo đảng ta cướp ngày?
Xây xong, đảng bán nhà ngay
Vạn lần hơn số tiền ngày đền dân
Dân làm, chưa đủ nuôi thân
Lấy tiền đâu để chen chân cao tầng?
Thế là quán chợ dân nằm
Vĩa hè dân ngủ, đau thẳm đời dân
Kiêu về, mặt nổi, kiêu thẳm
Trầm trôi đất nước bội phần xinh tươi

Chàng kiêu ơ, Nàng kiêu ơ!
Xin nhìn kỹ để thấy đời thương đau
Thấy dân chui rúc gầm cầu
Thấy đảng chễm chệ nhà lầu, xe hơi
Kiều mang áo gấm về chơi
Nhớ mang theo mớ đô tươi, đảng chờ!
Đảng cưng kiêu lắm, lắm cơ
Nhưng kiêu lạng quạng đảng phơ kiêu liền!
Cưng kiêu hay đảng cưng... tiền!
Khi kiêu cạn túi, biết liền. Thử đi!!!
Kiêu ơ, tỉnh giấc kẻ thì
Tương lai, sự nghiệp chi chi cũng...xù!

14200

BÁC TRỐN Ở ĐÂU

(kỷ niệm một năm người tị nạn CSVN biểu tình
phản đối Trần Trường treo cờ và hình Hồ Chí
Minh tại Bolsa)

Tháng này vừa tròn một năm
Một năm cổ bác còn lần dấu treo
Trên làn da cóc nhăn nheo
Lằn roi của những vết hằn còn ghi
Đến nông nổi ấy chỉ vì
Lũ con cháu bác ngu si đấy mà
Chúng đem bác đến Bolsa
Cờ sao với bác khoe ra mới khùng
Giá mà giấu bác ở trong
Đáy xô, thùng rác thì không hề gì
Bác ơi, muốn được yên thì
Chớ thò bản mặt mà đi cuộc đời!
Về Ba Đình gấp đi thôi
Về chờ giây phút vào chơi vạc dầu
Tội cho cái bác Hồ râu
Một năm trốn ở phao câu cháu nào ?

26200

CÚ THỦ MÀ CHƠI

(Gởi những người dự định về VN. mua nhà theo
lệnh của nhà đương quyền CSVN.)

Về đây bác bán nhà cho
Lầu cao, mái rộng, phòng to, sân dài
Lối vào vàng cội hoàng mai
Cạnh tường, đôi cụm hoa lài trắng bông
Trước nhà, bên khóm hoa hồng
Uy nghi một bức tượng đồng thật sang
Sau nhà, đồ quít, vàng cam
Đến mùa, hương tỏa thơm lan cả vùng
Tìm đâu nước nhược non bông?
Kìa hòn non bộ ngư ông buông cần
Bác tiểu vôi vội bước chân
Bàn cờ tiên vẫn phân vân nước cờ...
Cảnh ngoài thực đã như mơ
Bên trong mới thật sống sờ người xem
Tường thì đá quý màu kem
Nền nhà thảm đỏ bước êm lạ thường
Mọi tiện nghi của tây phương
Ở ngay thành phố, quê hương nước nhà
Ta về tắm lại ao ta
Là thương đất mẹ quê cha của mình!
Chao ôi, lời nói chí tình
Phong lưu, hớn hở, kiêu rinh tiền về

Nhìn kiêu sung sướng tê mê
Đảng cười mỉm giữa bọn bê đô la
Đảng rằng bấy đảng giăng ra
Ngu thì cứ lọt. Chết mà ai thương
Đã dài mấy chục năm trường
Mà chưa biết rõ chủ trương đảng à?
Tự mình vào rọ đấy nha
Nhà kiêu nhưng đất lại là đất công
Nơi kiêu mua đấy, biết không
Hôm qua đảng đuổi, đau lòng dân đi
Đỉnh cao nên đỉnh tinh vi
Bao kiêu bị cái bấy ni giết rồi
Không tin, cứ thử mà chơi
Một chiêu cũng đủ cho đời tiêu ma
Nhìn kiêu tươi tắn lá hoa
Cầm đô, nheo mũi, đảng ta cười ồ
Bác nào dám bảo kiêu ngu!

15200

KỸ THUẬT HÀNG ĐẦU

Xưa, “tên giặc lái” McCain
Máy bay trúng đạn trên nền trời cao
“Giặc” theo dù bổ nhào xuống đất
Rơi ngay hồ Trúc Bạch ướt mem
Mai Văn Oán gác máy đèn
Đi qua trông thấy bắt lên nộp Hồ
Thế là Oán công to với nước
Oán vô cùng đảm lược tài ba
Oán thành chiến sĩ của ta
Anh hùng chống Mỹ cứu nhà, cứu dân
Cain vào khám, Oán dần thăng chức
Tức công nhân gác trực máy đèn
Oán như cô bé Lọ Lem
Trở thành Đại Tá qua đêm. Nhiệm màu!
Cain, đế quốc, thù sâu của đảng
Nên bao năm khốn nạn tấm thân
Ngày nay thiên địa xoay vần
McCain muốn được góp phần tinh hoa
Cho đất nước, ông ra tranh cử
Chức Tông Tông ở xứ Cờ hoa
Cũng Oán, nay đổi giọng là
Oán mong ông lọt vào toà Bạch Cung
Bởi vì Oán cứu ông ngày trước
Ông sống còn, mới được hôm nay

Lại thêm ơn đảng cao dày
Thả tù binh mới thế này, còn ông!
Nghe “Đại tá chuyên hồng” kể chuyện
Phục đỉnh cao ưu việt khôn lường
Đỉnh dùng cái lưỡi không xương
Ngược xuôi, lắt léo trăm đường đỉnh ơi
Đạo đức ấy, nhất đời, là Đảng
Liên sỉ kia, thượng hạng, là Hồ
Truyền nghề, cháu bác bưng bô
Bưng không biết nhục, biết nhơ, biết hèn!
Bác bưng thế đã quen mấy kiếp
Pháp rồi Nga, bưng tiếp cho Tàu
Giờ đến Mỹ, khó chi đâu
Đảng ta kỹ thuật hàng đầu: BỤNG BÔ!

2400

NHÌN NGƯỜI LẠI NGHĨ ĐẾN TA

(gởi ca sĩ, kịch sĩ, nhạc sĩ, thi sĩ, văn sĩ, bác sĩ,
dược sĩ, tiến sĩ, tu sĩ v..v..những vị Sĩ đã về
Việt Nam để khoe tài với CS.hoặc dùng danh
nghĩa nhân đạo làm tay sai cho bọn chúng)

Cô, dân Mỹ, gốc Cu Ba
Phục cô, người nữ danh ca kiên cường
Cô đã chọn quê hương Mỹ Quốc
Vì cô yêu ngọn đuốc tự do
Dù cô hạnh phúc ấm no
Tấm lòng vẫn nặng mối lo nước nhà
Cô thương nhớ quê cha đất tổ
Như mọi người xa xứ thương quê
Và cô đã được mời về
Hát cho thánh lễ ở quê hương mình
Một buổi lễ linh đình trọng thể
Đức Giáo Hoàng chủ tế uy nghiêm
Được mời, vinh hạnh vô biên
Thế mà cô trả lời liền : "Thưa không "
Khi Cộng Sản còn hồng đất nước
"Chính vì yêu tổ quốc, không về
"Ngày nào cái chế độ kia
"Không còn, tôi mới trở về quê tôi
"Và sẽ hát vang trời ca khúc
"Mừng tự do hạnh phúc muôn nhà..."

Nhìn người dân gốc Cu Ba
Việt Nam ơi, ngó lại ta, nghĩ gì ???

24200

(*) Nữ danh ca Gloria Estefan người Mỹ gốc Cu Ba đã từ chối lời mời của Giáo chức Thiên Chúa Giáo mời cô về Cu Ba hát cho Thánh Lễ của Đức Giáo Hoàng John Paul II tại chính quê hương cô cuối năm 1998. Emilio Estefan, chồng cô, cho tờ báo Miami Herald biết rằng Giáo Chức Thiên Chúa Giáo La Mã Mexico đã nhiều lần yêu cầu Estefan về Cu Ba để hát trước Giáo Hoàng nhưng câu trả lời của cô dứt khoát là "không" Ông nói thêm: "Chúng tôi sẽ không bao giờ hát ở Cu Ba khi chế độ Fidel Castro còn đó. Ngày Gloria hát ở Cu Ba là ngày Cu Ba được Tự Do..."

CÁI VÒNG TIẾN HÓA

Khá khen bọn đỉnh cao trí tuệ
 Bày đủ trò, đủ lẽ lừa dân
 Giao lưu văn hoá, văn nhân
 Nhịp cầu cũ, mới, phù vân mất rồi
 Bây giờ lại ra đời chuyện khỉ
 Triển lãm tranh dụ khị Việt kiều
 Nghìn trùng xa cách thân yêu
 Gợi tình dân tộc nhiều điều giá gương
 À, ra thế, đáng thương dân quá
 Nên bao người biển cả vui thay
 Toàn dân sống đọa thác đầy
 Ngục tù lao khổ đắng cay, khôn cùng
 Con xa cha, vợ chồng ly tán
 Nỗi thương tâm ai oán ngút trời
 Dã man, cướp của giết người
 Nhưng mồm lại nói toàn lời nghĩa nhân
 Hỡi ai có tinh thần yêu nước
 Hãy đề cao mưu chước nhà Hồ
 Đừng vì lợi ích riêng tư
 Tiếp tay, đón gió, trở cờ, không nên
 Lấy đạo nghĩa làm nền căn bản
 Người quốc gia tị nạn cộng nô
 Đập cho tan mọi ý đồ
 Giao lưu văn hóa, cái trò mị dân

Ta chứng tỏ tinh thần đoàn kết
Thì cộng quân phải chết ngay thôi
Cộng kia lắm chước nhiều lời
Cũng không thoát khỏi mắt đời tinh anh
Bởi chúng cố rành rành sự thực
Đích danh là mãnh lực đồng đội
Ngọt ngon tuyên vận lộc lừa
Nhịp cầu đã gãy, mại dzô, nghìn trùng
Chứ nào phải máu hồng mà xót
Nhàm quá rồi, chẳng lọt tai đâu
Đồng đội nó rất nhiệm màu
Đỉnh cao nó hóa vực sâu mấy hồi
Hỡi trí tuệ kia ơi, trí tuệ
Tĩnh ra đi, tĩnh để mà coi
Cáo chung giờ đã điểm rồi
Cái vòng tiến hóa muôn đời vẫn quay

7796

CHỐNG CỘNG

(Gửi các đoàn thể Chống Cộng)

Chống Cộng là bốn phận chung
Của nòi con Lạc cháu Hồng Việt Nam
Càng độc ác lại càng phải chống
Chống đến ngày ác độc tiêu tan
Để dân hết cảnh lầm than
Để non sông được vinh quang cùng người
Còn Cộng Đảng là đời còn khổ
Còn gông cùm xiết cổ dân ta
Bao năm nòi giống, sơn hà
Đau thương đói khổ. Hỏi là đủ chưa?
Kẻ giàu có dư thừa là Đảng
Còn dân lành đói khát đau thương
Hỡi ai còn chút thiện lương
Xin quên cái NGÃ mà nhường cái TÂM
Đừng nhẹ dạ mà lầm mưu Cộng
Không chống thù mà chống chính ta !
Làm mờ chính nghĩa Quốc Gia
Kẻ thù thích chí, cười khà, vỗ tay !!!

2799

CHÚNG TA NGHĨ GÌ TRƯỚC
LỜI KÊU GỌI NỔI DẬY CỦA
SINH VIÊN TẠI VIỆT NAM

Hồi chuông báo tử điểm rồi
Sao còn cố đắm ăn xôi thế này?
Hãy tỉnh ngộ đi ngay kéo muện
Kéo dắt nhau cùng xuống tuyến đài
Nhìn kia, mấy chục năm dài
Giang san nòi giống u hoài đau thương
Nam chí Bắc chán chường ai oán
Bắc như Nam ruột nát tim sầu
Chân tường, dân mới cùng nhau
Thái Bình, Xuân Lộc bước đầu, vùng lên
Tiếp theo đến mọi miền đất nước
Trẻ bên già nối bước đấu tranh
Văn Lang cũng đã vươn mình (1)
Ngàn năm ngời sáng uy linh Lạc Hồng
Nông cùng sĩ đáp chung tiếng gọi
Hạ quyết tâm đòi hỏi nhân quyền
Kìa lời Hịch của Sinh viên
Trên tờ Thao Thức xoay nghiêng thế cờ (2)
Hỡi chú, bác, hỡi cô, anh, chị
Đừng đứng ngoài làm kẻ bàng quan
Kề vai chung gánh giang san
Thời cơ đã đến, khả hoàn chờ mong
Hãy tiếp tay góp công, góp sức

Dân Việt Nam khổ cực lâu rồi
Đứng lên, giành lại quyền người
Tập đoàn Cộng sản đến hồi cáo chung!
Hãy nhìn lại non sông nước Việt
Rồi ngẫm xem rằng tiến hay lui?
Giàu sang: chỉ Đảng giàu thôi
Cao lương mỹ vị lại ngồi ô tô
Dân chẳng những bơ vơ đói khổ
Thêm gông xiềng, khủng bố, tù lao
Bao trang dũng kiệt anh hào
Ngục tù, oan thác máu đào nhuộm sông!
Hỏi ai chẳng động lòng trắc ẩn
Mối thù chung vương vấn hận riêng
Sinh viên quốc nội đứng lên
Chúng ta, hải ngoại ngồi yên sao đành???
Nghĩ gì, hỡi chị hỡi anh ???

11698

1. Sinh viên trường Đại Học Văn Lang đứng lên đòi được đối xử công bình như các trường đại học khác.
2. Lời kêu gọi tuổi trẻ hãy đứng lên đấu tranh, đòi mới cho đất nước của sinh viên quốc nội đăng trên tờ Thao Thức tại Việt Nam. (theo tin các báo)

Mục Lục

- 1.- Lý do chống cộng
- 2.- Nhất Sò
- 3.- Triển Lãm Tranh I
- 4.- Triển Lãm Tranh II
- 5.- Triển Lãm Tranh III
- 6.- Hỏi ông Lãnh Sự
- 7.- Vịt Quốc doanh
- 8.- Khem tài Lãnh sự
- 9.- Còn cái hồn danh
- 10.- Kìa trang Quốc sử...
- 11.- Nhấn anh Tuyên vận
- 12.- Nào cùng đứng lên
- 13.- Bán bao nhiêu đồ đủ rồi
- 14.- Thăm lăng Bác
- 15.- Giấc mộng kẻ vàng
- 16.- Chân dung Bác Hồ
- 17.- Thơ Hồ Chủ Tịch
- 18.- Nhân Quyền
- 19.- Luận về chữ Nhân quyền
- 20.- Tiếng nói của người tị nạn CS
- 21.- Gây ông ta đập lưng ông
- 22.- Treo hình Bác
- 23.- Quà Tết
- 24.- Việt kiều cứu trợ
- 25.- Việt kiều yêu nước (HM)
- 26.- Đêm qua em mơ
- 27.- S O S - 1
- 28.- Tiêu rồi Bác ơi! (HM)
- 29.- S O S - 2
- 30.- Nỗi lo của Bác
- 31.- Gởi kẻ ngủ ngày
- 32.- Trần Trường kêu cứu
- 33.- Bác biết làm sao (HM)
- 34.- Đàng rửa tay
- 35.- Đàng cù lằn
- 36.- Ưu Việt có thừa
- 37.- Ân hận
- 38.- Gởi bày cộng nhĩ

- 39.- Phan Văn Khởi tuyên bố
- 40.- Phan Văn Khởi trần tình
- 41.- Dân tị nạn chào mừng PVK
- 42.- Tưởng niệm công đức Dương Văn Minh
- 43.- Đảng bịp
- 44.- Đảng cướp có license
- 45.- Để bác tỉnh bơ
- 46.- Lời trần tình của Bác
- 47.- Kế hoạch trồng người
- 48.- Cộng hót cộng nghe
- 49.- Hoan hô quan chức đảng viên
- 50.- Giúp Liên Hiệp Quốc
- 51.- Ai người xót cội thương nguồn
- 52.- Tiền (HM)
- 53.- Hiếu và Trung
- 54.- Bác còn trinh
- 55.- Phục Bác đi nào
- 56.- Hãy xin là giọt nước tràn
- 57.- Tâm sự Hồ Chủ tịch
- 58.- Chào mừng chị, chào mừng anh
- 59.- Hỏi tội đỉnh Phiêu
- 60.- Xin chớ ngây thơ
- 61.- Tình cá... thớt
- 62.- Thương nhau cứu trợ
- 63.- Đạo đức Bác Hồ
- 64.- Lời Mẹ
- 65.- Đẹp nỗi bất bình
- 66.- Góp một bàn tay
- 67.- Văn thơ tự trái tim người
- 68.- Chuyện Kiều
- 69.- Bác trốn ở đâu ?
- 70.- Thử mà chơi
- 71.- Kỹ thuật hàng đầu
- 72.- Nhìn người lại nghĩ đến ta
- 73.- Cái vòng tiến hóa
- 74.- Chống cộng
- 75.- Chúng ta nghĩ gì trước lời kêu gọi nổi dậy
của sinh viên tại Việt Nam ?

Chân thành cảm tạ

Sự hỗ trợ tinh thần và vật chất của các đồng hương, thân hữu và văn thi hữu cùng ý hướng đã giúp tập "Thơ Tha Hương" được ấn hành và phổ biến rộng rãi chống bọn cộng sản đang tàn hại đất nước, đày đoạ dân tộc, phá hoại văn hóa và xuyên tạc lịch sử của giống nòi.

Tập thơ Tha Hương phát hành để đánh dấu hai mươi lăm năm ngày Quốc hận 30-4.

Chân thành cảm tạ,

Tha Hương

4/2000

TỰ LỰC Book-Store

14118 Brookhurst St.

Garden Grove, CA 92646

Tel:(714)531-5290/Fax:(714)893-7107

WWW.TU LUC.COM.

Email-BUY BOOKS @ TU LUC. COM

